

ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΕΝΟΣ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ. Έ. επί των αίρέσεων.

(α' μέρος)

1. Τό γραφείο του Έφημερίου στην Ένορία επισκέπτεται συχνά πλέον τό πρόβλημα τών νεοφανών αίρέσεων και της παραθρησκείας. Γονείς θυμάτων και σπανιότερα θύματα τών αίρέσεων ζητοῦν ἀπό τόν ποιμένα της Έκκλησίας πληροφορίες, διαφώτιση, βοήθεια ή και διάλογο. Εἶναι ἐνδεχόμενο ὁ ἱερεύς νά βρεθῆ μπροστά σέ περιπτώσεις γάμων ή βαπτίσεων ή ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν, τίς ὁποῖες ζητοῦν ὀπαδοί νεοφανῶν αίρέσεων ή σέ περιπτώσεις, στίς ὁποῖες θέλουν νά συμμετάσχουν μερικές φορές ὡς ἀνάδοχοι ή παράνυμφοι μέλη ή ἀκόμη και ἐκπρόσωποι ή ἀρχηγοί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων.

Ἄλλωστε, δέν εἶναι λίγες οἱ Ένορίες, κυρίως τών μεγαλουπόλεων, πού «φιλοξενοῦν» στά ὄριά τους ἔδρες ή και «εὐκτηρίους οἴκους» διαφόρων αίρέσεων ή παραθρησκευτικῶν ὁμάδων.

Βεβαίως, εἶναι ὑπερπολλαπλάσιος ὁ ἀριθμός τών περιστατικῶν πού ἀπευθύνονται στούς ἀρμοδίους φορεῖς της Έκκλησίας και εἰδικά στό γραφείο της Σ. Έ. επί τών αίρέσεων, τό ὁποῖο κατακλύζεται κυριολεκτικά καθημερινῶς μέ πληθώρα περιπτώσεων, προσπαθώντας πάντοτε νά ἀνταπεξέλθῃ θετικῶς. Ἀρκετές περιπτώσεις ἀπευθύνονται και στήν συνεργαζομένη μέ τήν Έκκλησία, «Πανελλήνια Ένωση Γονέων γιά τήν Προστασία της Οἰκογενείας και τοῦ Ἀτόμου».

2. Ἐξ ἄλλου, γίνονται ὁσημέραι πιεστικότερες οἱ συστάσεις ή και οἱ ἀπαιτήσεις, θά ἔλεγα, τών πιστῶν γιά τήν παρουσία μας σέ διάφορες ἐκπομπές σέ κανάλια και ραδιοφωνικούς σταθμούς, ἐκπομπές πού συνήθως

ὀργανώνονται ἀπό δημοσιογράφους μέ τήν συμμετοχή ἐκπροσώπων τών αίρέσεων ή δῆθεν εἰδικῶν και οἱ ὁποῖες ἔχουν συνήθως σκοπό, ὄχι τήν οὐσιαστική ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος ή ἔστω τήν ἀντικειμενική ἐνημέρωση τοῦ κοινού, ἀλλά τήν αὔξηση της ἀκροαματικότητας τοῦ σταθμοῦ. Δέν γενικοποιοῦμε, βεβαίως, τήν διαπίστωση αὐτή, ὅμως, δυστυχῶς, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά τήν ἐπισημάνουμε μιά και σέ πολλές περιπτώσεις συμμετοχῆς μας σέ τέτοιες ἐκπομπές διαπιστώσαμε μετά βεβαιότητας αὐτόν τόν στόχο.

Στίς συστάσεις και πιέσεις αὐτές τοῦ Πληρώματος της Έκκλησίας πρὸς τήν Σ. Έ. ἐπαναλαμβάνεται στερεότυπα τό ἐρώτημα: «γιατί ἡ Έκκλησία δέν βγαίνει στά κανάλια σέ διάλογο μέ τίς ὁμάδες αὐτές;». Ἐνίοτε μάλιστα προβάλλεται τό παράδειγμα ἀπολογητῶν πατέρων της Έκκλησίας, οἱ ὁποῖοι, ὡς λέγουν, εὐρέθησαν συχνά σέ διάλογο μέ ἐκπροσώπους τών αίρέσεων.

Ἀσφαλῶς, σ' αὐτό τό αἶτημα διαφαίνεται ή ἀγωνία τών πιστῶν γιά τήν ἐπικρατοῦσα κατάσταση και τόν κίνδυνο διαβρώσεως τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος. Ὅμως, διαπιστώνεται συγχρόνως, ἀφ' ἐνός μὲν, ή ἔλλειψη διακρίσεως τών καιρῶν και τών συνθηκῶν και, ἀφ' ἐτέρου, ή ἄγνοια τών προβλημάτων τά ὁποῖα δημιουργοῦνται και τών κινδύνων τοῦς ὁποῖους ἐγκυμονεῖ ἕνα τέτοιο ἐπιχείρημα συμμετοχῆς μας σέ παρόμοιες ἐκπομπές.

Ἔτσι, προκύπτει τό θέμα της δυνατότητας και τών πλαισίων ἐνός ποιμαντικοῦ διαλόγου μέ τίς νεοφανεῖς αίρέσεις και τήν παρα-

θηρσκεία, ως ενός τρόπου αντιμετώπισης του συγχρόνου προβλήματος.

3. Προτού όμως προχωρήσουμε, εν είδει εισαγωγικής ενημερώσεως, πρέπει να πούμε ότι το αίτημα ενός διαλόγου μεταξύ των θρησκειών ή των νεοφανών ομάδων ανάγει τις αρχές του στο έτος 1893, όταν, με πρωτοβουλία της λεγομένης «Νέας Έκκλησίας» ή «Έκκλησίας της Νέας Ίερουσαλήμ», συνεκλήθη στο Σικάγο το λεγόμενο «Πρώτο Κοινοβούλιο των Θρησκειών του Κόσμου». Βασικοί φορείς του ήσαν τέσσερεις οργανώσεις: «Ο Παγκόσμιος Σύνδεσμος για Θρησκευτική Έλευθερία» (International Association for Religious Freedom- ARF), «Ο Παγκόσμιος Σύνδεσμος των Θρησκειών» (World Congress of Faiths- WCF), «Ο Ναός της Κατανόησης» (Temple of Understanding) και «Τό Παγκόσμιο Συνέδριο των Θρησκειών για την Ειρήνη» (World Conference on Religion and Peace- WCRP).

Σ' αυτό το «Κοινοβούλιο», το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί ως η «άφεταιρία της Ιεραποστολικής εκστρατείας του Ίνδουισμού-Βουδισμού για την πνευματική άλωση της Δύσεως», συμμετείχαν, μεταξύ των άλλων και οι Anagarika Dharmapala (ιδρυτής βουδιστικής εταιρείας) και Σουάμι Vivekananda (Ραμακρίσνα), οι οποίοι και δραστηριοποιήθηκαν στην συνέχεια στις ΗΠΑ και ίδρυσαν πληθώρα ίνδουϊστικών και βουδιστικών οργανώσεων¹.

Είναι γνωστός ο νεοεποχίτικος χαρακτήρας των συντελεστών του «Κοινοβουλίου» αυτού, του 1893, όπως επίσης είναι γνωστό και οι λόγοι του Σουάμι Βιβεκάναντα προς τους φοιτητές του Μαντράς των Ίνδιων, ότι: «Αυτό είναι το μεγάλο ιδανικό που βρίσκεται μπροστά μας, και ο καθένας πρέπει γι' αυτό να όπλισθει -ή άλωση του κόσμου από την Ίνδία- τίποτε τό λιγότερο από αυτό, και όλοι έμεις πρέπει να όπλισθούμε και να τεντώσουμε γι' αυτό τό σκοπό κάθε νεύρο...

Σήκω Ίνδία και κυρίευσε τόν κόσμο μέ τήν πνευματικότητά σου...»².

Ακολούθησε, μετά από έκατό έτη, τό «Β' Κοινοβούλιο των Θρησκειών του Κόσμου» και πάλι στό Σικάγο (28.8 - 5.9.1993). Στούς χορηγούς του εντάσσονται, μεταξύ των άλλων, και οι αποκρυφιστικές οργανώσεις Brahma Kumaris, Hindu Temple, Μπαχάϊ, Θεοσοφική Έταιρεία και Συνομοσπονδία Ζωροαστρικών Οργανώσεων, συμμετείχε δέ και ο Sri Chinmoy, ο όποιος ισχυρίζεται, ότι είναι ενσάρκωση του Θεού. Τό παράξενο είναι ότι σ' αυτό τό «Κοινοβούλιο» συμμετείχαν και παράγοντες του Χριστιανικού κόσμου. (Παρά λίγο να συμμετάσχη και Όρθόδοξος επίσκοπος).

Τό «Κοινοβούλιο» αυτό αναφέρει μεταξύ των σκοπών του: «νά δοθεί ή δυνατότητα στις διάφορες θρησκείες να γιορτάσουν τή διαφορότητά τους σέ πνεύμα άρμονίας και κατανόησης... μέ λατρευτικές έκδηλώσεις, διαλογιστικές ένορατικές τελετές, διαλογισμός, άγρυπνίες, θεωρία...». Επίσης διακηρύσσει ότι μέ τόν διαθρησκειακό διάλογο, όπως βεβαίως αυτό τόν έννοεί, (δηλαδή μέ στόχο τήν υπέρβαση των θρησκευτικών διαφορών και άρα τήν ανάιρεση των επί μέρους θρησκειών, μέ καθαρά συγκρητιστικό χαρακτήρα) θά άποκτηθ ή έμπειρία «των άδινών του τοκετού μιās νέας έποχής» και ότι θά έπιτευχθ ή «σύνδεση των πιστών, πού θά όδηγήσει τήν άνθρωπότητα και τή γη μας στη νέα έποχή της συμφιλίωσης και της έλπίδος». Όπως συμπεραίνει ο μακαριστός π. Αντώνιος Άλεβιζόπουλος: «Όλα αυτά άποδεικνύουν πώς ή όλη προσπάθεια άποβλέπει στη διάβρωση όλων των θρησκειών και στην έπιβολή του «δόγματος» της θρησκείας της «Νέας Έποχής», ότι αυτή συνιστά υπέρβαση όλων των πίστειων και των λατρειών και ανταποκρίνεται άπόλυτα στό άνώτερο έξελικτικό επίπεδο της «Νέας Έποχής»³.

1. Βλ. περισσότερα: Άντ. Άλεβιζοπούλου, «Άντιμετώπιση των αίρέσεων. Προβληματική και στρατηγική», σ. 179 έξ.

2. π. Άντ. Άλεβιζοπούλου, αυτόθι, σ. 181.

3. Αυτόθι σ. 184.

Είναι αυτονόητο ότι η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά ἀποδεχθῆ ἓνα τέτοιο διάλογο, ὁ ὁποῖος ἔχει στόχο του τόν «έορτασμό τῆς διαφορότητος», θέτοντας ὑπό ἀμφισβήτηση ἢ συζήτηση τό μοναδικό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τό ἐν τῷ Θεῷ Αὐτοῦ Προσώπῳ πλήρωμα τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως.

Ἀσφαλῶς, ὅπως παρατηρεῖ ὁ π. Ἀντώνιος, «*ὑπάρχουν περιπτώσεις πού ἓνας διάλογος εἶναι ἀπαραίτητος, ἐπί παραδείγματι γιά πρακτικά θέματα, ὅταν οἱ χριστιανοί ζοῦν σέ θρησκευτικά πολυμορφικές κοινωνίες, τέτοια ζητήματα ἀναφέρονται στήν εἰρηνική συμβίωση, στήν κοινή εὐθύνη γιά τή συντήρηση τοῦ κόσμου, γιά τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος κ.ο.κ.*»⁴.

Πιθανῶς, ἓνας τέτοιος διάλογος εἶναι ἐνδεχόμενο νά ὀδηγήσει καί σέ θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν περί ἀνθρώπου καί κόσμου ἀντίληψη καί ἄρα πού ἄπτονται θεολογικῶν θέσεων. Ὅμως, σ' αὐτές τίς περιπτώσεις, πού ὁ διάλογος εἶναι μιά ἀναγκαιότητα, καθαρῶ καί καθοδηγητικό πρότυπο γιά τόν Ὁρθόδοξο χριστιανό ἀποτελεῖ τό παράδειγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦσαν τόν ποιμαντικό διάλογο μέ ἱεραποστολικό σκοπό γιά τήν μετάδοση τῆς πίστεως καί τοῦ μηνύματος τῆς σωτηρίας ἐν Χριστῷ. Ἔτσι, καί μέσα σ' ἓνα τέτοιο ἐνδεχόμενο διαθρησκειακό διάλογο, στά πλαίσια τοῦ ὁποῖου εἶναι ἀδύνατη κάθε θεολογική συζήτηση, μεταφέρεται τό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας καθαρῶ καί ἀσυμβίβαστο γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου.

4. Καί φθάσαμε στό κεντρικό ἐρώτημα τοῦ προβληματισμοῦ μας: *Εἶναι δυνατός ὁ διάλογος μέ τήν παραθρησκεία;* Καί πῶς συγκεκριμένα: *Εἶναι δυνατός ἓνας ποιμαντικός διάλογος σέ ἐπίπεδο Ἐνορίας ἢ Μητροπόλεως ἢ καί Ἱεραῶν Συνόδου μέ τήν παραθρησκεία;*

Προτοῦ ἐπιχειρήσουμε μιά προσεκτική

διατύπωση τῆς συσσωρευμένης ἀπό πολυετή ἐνασχόληση μέ τό πρόβλημα ἐμπειρίας μας, εἶναι ἀναγκαῖο νά κάνουμε μιά πολύ σημαντική, κατά τήν γνώμη μου, ἐπισήμανση:

Μιλώντας γιά διάλογο μέ τήν παραθρησκεία δέν ἐννοοῦμε ἀσφαλῶς οὔτε ἀποκλειόμε τόν ποιμαντικό διάλογο μέ ἓνα θῦμα τῆς παραθρησκείας ἢ τήν οἰκογένειά του. Αὐτό θά ἦταν ἄρνηση τῆς ἴδιας τῆς ἀποστολῆς μας, σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Κυρίου: «*Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐάν γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἑκατόν πρόβατα καί πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχί ἀφείξ τά ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπί τά ὄρη, πορευθεῖς ζητεῖ τό πλανώμενον... οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων*» (Ματθ. ιη' 12). Ἐξ ἄλλου «*ὁ Σατανᾶς ὁ πλανῶν τήν οἰκουμένην*» (Ἀποκ. ιβ' 9) «*ὡς λέων ὠροῦμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη*» (Ἀ' Πέτρο. ε' 9).

Ἐνας τέτοιος, λοιπόν, διάλογος εἶναι ἐπιβεβλημένος, ἀρκεῖ ὁ ποιμένας νά εἶναι σέ θέση νά τόν διεξαγάγῃ σωστά (κι ἐδῶ ὑπάρχει πρόβλημα). Ἄρνηση ἑνός τέτοιου διαλόγου θά τήν παραλληλίζαμε μέ τήν ἄρνηση τοῦ γιατροῦ νά θεραπεύσῃ τόν ἀσθενῆ, ἔστω καί σέ στάδιο «πρώτων βοηθειῶν». Γι' αὐτό ὁμως τό καίριο ἔργο τοῦ ποιμένου δέν μποροῦμε νά ἐπεκταθοῦμε ἐδῶ περισσότερο⁵.

Τό ἐρώτημα, λοιπόν, πού τίθεται εἶναι ἄν εἶναι δυνατός ἓνας διάλογος μέ τήν ἴδια τήν ὀργανωμένη παραθρησκεία καί τούς ἐκπροσώπους της.

Σπεύδω νά πῶ ἐξ ἀρχῆς, εὐθέως καί χωρίς δισταγμούς καί ἐπιφυλάξεις, ὅτι ὁ διάλογος μέ τήν ὀργανωμένη παραθρησκεία δέν εἶναι δυνατός, ἀντιθέτως εἶναι καί ἐπικίνδυνος. Θά μπορούσε νά εἶναι ἀνεκτός μόνον ἐπιλεκτικά σέ ἔκτακτες περιπτώσεις. Καί τότε πάλι μόνον ἀπό καλά καταρτισμένα πρόσωπα, μέ βαθειά γνώση τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί

5. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ μπορεῖ νά βρῆ περισσότερα στό ἐξαίρετο σχετικό βιβλίο τοῦ π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματική καί στρατηγική».

4. Αὐτόθι σ. 185.

άντικειμενική ένημέρωση επί τών θέσεων τών πολυποίκιλων και πολυώνυμων παραθρησκευτικών ομάδων, μέ προσευχή και μεγάλη προσοχή, χωρίς έπαρση και έπιδεικτικό πνεύμα ή μισαλλοδοξία, μέ βήματα σωφροσύνης, ως επί παγίδων βαδίζοντας, «έτοιμοι αεί προς άπολογία παντί τῷ αίτοῦντι ὑμᾶς λόγον περί τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετά πραύτητος και φόβου» (Α΄ Πέτρο. γ΄ 15).

Στή συνέχεια θά προσπαθήσωμε νά αναπτύξωμε ἐν συντομία και νά δικαιολογήσωμε τήν θέση μας αὐτή.

α) Πρωτίστως, πρέπει νά ἔχουμε ὑπ' ὄψη ὅτι οἱ περισσότερες παραθρησκευτικές ομάδες τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἐπιζητοῦν ἐπιμόνως τόν διάλογο. Καί τοῦτο διότι μέ τόν τρόπο αὐτό νομίζουν ὅτι ἐπιτυγχάνουν διά τῆς πλαγίας ὁδοῦ τήν ἀναγνώρισή τους, καθόσον ὁμιλοῦν ἴσοι πρός ἴσους. Ἄλλωστε βοηθοῦνται πρός τοῦτο και ἀπό πολλούς δημοσιογράφους οἱ ὁποῖοι, ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἀντικειμενικότητας, τούς προσκαλοῦν γιά νά ἀκουσθεῖ και «ἡ ἄλλη πλευρά». Ἔτσι ἐπιτυγχάνουν οἱ ομάδες αὐτές τήν δημόσια προβολή τους και ἐνίοτε και τήν θετική ἀξιολόγησή τους.

β) Οἱ διάφορες νεοφανεῖς παραθρησκευτικές ομάδες δέν διστάζουν νά χρησιμοποιοῦν προσωπεῖα, διπλή γλῶσσα και ἀνέντιμους τρόπους δραστηριότητας. Ἔτσι ἐξαπατοῦν τούς καλοπροαίρετους και ἀνύποπτους πολίτες και γίνονται ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνες γιά τό κοινωνικό σύνολο, τήν οἰκογένεια και τό ἄτομο. Εἶναι σύνηθες φαινόμενο νά παρουσιάζονται ὡς σωματεῖα - ομάδες κοινωνικῆς προσφορᾶς (π.χ. Σαηεντολογία, Νέα Ἀκρόπολις, Χάρε Κρίσνα, Ἀρμονική Ζωή κ.ἄ.).

Προκειμένου νά δημιουργήσουν εὐκαιρίες ἐπαφῆς και διαλόγου πραγματοποιοῦν εἰδικές ἐκδηλώσεις ἢ συνέδρια σέ πλατεῖες ἢ σέ ἄλλους δημόσιους χώρους, στίς ὁποῖες μιλοῦν συχνά γιά ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἢ ἀναπτύσσουν πρωτοβουλίες γιά τήν ἀντιμετώπιση κοινωνικῶν προβλημάτων (π.χ. Σαηεντολογία, γιά τά ναρκωτικά) γιά «νά συσκο-

τίσουν τίς ὀλοκληρωτικές και μή ἀνεκτικές - φασιστικές δομές και πρακτικές τους»⁶.

Ὁ F. W. Haack, γνωστός Γερμανός Λουθηρανός ἐμπειρογνώμων επί τών αἱρέσεων, ὑπογραμμίζει χαρακτηριστικά: «Εἶναι ἀνόητο νά κάνουμε διάλογο ὅταν δέν γνωρίζουμε τόν ἄλλο, ὅταν μέ παιδική ἀφέλεια ἐξομοιώνουμε τόν ἄλλο μέ τόν ἑαυτό μας χωρίς νά τόν γνωρίζουμε. Εἶναι ἀνοησία νά πιστεῦει κανεῖς ὅτι ὁ ἄλλος ἔχει τούς ἴδιους σκοπούς, τίς ἴδιες κατηγορίες σκέψης και ἐννοεῖ τά ἴδια πράγματα, ὅταν χρησιμοποιεῖ τίς ἴδιες λέξεις. Διάλογος εἶναι δυνατός και ἀναγκαῖος μόνο ὅταν ὑπάρχει διαλεγόμενος. Διαφορετικά γίνεται κανεῖς ἀντίπαλος ἢ ἀντικείμενο προσηλυτισμοῦ»⁷.

γ) Ἡ ἐμφάνιση Ὁρθοδόξων κληρικῶν και λαϊκῶν θεολόγων σέ διαύλους ἢ ἄλλες συζητήσεις μαζί μέ ἐκπροσώπους παραθρησκευτικῶν ομάδων ἐνέχει ἀκόμη τόν κίνδυνο τῆς προκλήσεως συγχύσεως μεταξύ τών Ὁρθοδόξων πιστῶν μέ συνέπεια τήν ἐξαπάτησή τους κατά τήν προσηλυτιστική διαδικασία ἀπό προπαγανδιστές τών ομάδων αὐτῶν.

Δεδομένου μάλιστα ὅτι ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀρέσκεται στήν «σύνθεση» και στήν ἀνεκτική συμπεριφορά, εἶναι πολύ εὐκόλο νά δημιουργηθῆ τέτοια σύγχυση μεταξύ τών Ὁρθοδόξων, ὥστε νά παρατηρεῖται ὄχι σπάνια τό φαινόμενο Ὁρθόδοξος χριστιανός νά ἐκκλησιάζεται και νά μεταλαμβάνει τῶν ἀχράντων μυστηρίων και συγχρόνως νά μετέχει σέ μυσεῖς και τεχνικές γκουρουῖστικῶν ομάδων. Ἡ νά πιστεῦει ἄλλοπρόσαλλα, ὅπως τοῦ λένε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὑπῆρξε μέν και ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ ἀβατάρ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἰχθύων, ὅμως σήμερα ὁ ζῶν διδάσκαλος και ἀβατάρ-Χριστός τῆς «Νέας Ἐποχῆς» (Σάϊ Μπάμπα ἢ Μούν κ. ἄ.) βρίσκεται σέ ἀνώτερο πνευματικό ἐπίπεδο και ἄρα ἡ διδασκαλία του δέν εἶναι μέν ἀντίθετη μέ ἐκείνη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅμως ἀνώτερη και

6. π. Ἄντ. Ἀλεβιζόπουλος, αὐτόθι σ. 193.

7. π. Ἄντ. Ἀλεβιζόπουλος, αὐτόθι σ. 199.

τελειότερη. Τά επόμενα βήματα είναι ή προσχώρησή του στην σέκτα, ή πλήρης ταύτισή του μ' αυτήν και ή απόρριψη της Όρθοδόξου Πίστεως.

δ) Σέ πολλές τηλεοπτικές εμφανίσεις προσκαλούνται ένας Όρθόδοξος και περισσότεροι εκπρόσωποι παραθρησκευτικών ομάδων. Άποτέλεσμα είναι νά διεξάγεται ένας πολυμέτωπος και άνισος άγώνας ενάντια σέ ποικίλες επιθέσεις και επιβουλές, μέ ποικιλία θεμάτων, συνήθως άσυμβίβαστων μεταξύ τους προς δημιουργία έντυπώσεων. Άντιθέτως, οί επιτιθέμενοι συγκροτούν συνήθως έναίιο μέτωπο κατά της Όρθόδοξης πλευράς, μέ τήν ποικιλία δέ τών θεμάτων και τών παρεκκλίσεων κατά τήν συζήτηση τό τελικό άποτέλεσμα είναι μιά έλλειπής και άρα επικίνδυνη συζήτηση επί έκάστου θέματος και ή δημιουργία έσφαλμένων έντυπώσεων και συγχύσεως στους τηλεθεατές. Τό κλίμα αυτό ύποστηρίζεται και από μερικούς δημοσιογράφους, οί όποιοι μέ τόν τρόπο αυτό δημιουργούν προϋποθέσεις και θέματα για νά στήσουν και άλλες εκπομπές του είδους αυτού, οί όποιες συνήθως έχουν άκροαματικότητα, επειδή προκαλούν τήν περιέργεια του κοινού.

ε) Σέ δύσκολες στιγμές, όταν ό αίρετικός συζητητής αισθάνεται πιεζόμενος και έκτεθειμένος, δέν διστάζει νά έξαπολύη συκοφαντικές εκφράσεις κατά της Όρθόδοξης Έκκλησίας ή συγκεκριμένων εκπροσώπων της ή και του συμμετέχοντος Όρθοδόξου συνομιλητού του. Άκόμη, νά ρίπτει λάσπη, νά είρωνεύεται ή νά επιδιώκει νά ένσπείρει στους τηλεθεατές - άκροατές τήν άμφισβήτηση ή τόν κλωνισμό τους στην Όρθόδοξη πίστη μέ αλλοιώσεις, ανακρίβειες ή τήν μεταφορά έλλιπων και διαστρεβλωμένων πληροφοριών.

στ) Δέν λείπουν οί περιπτώσεις κατά τίς όποιες ό όπαδός της παραθρησκευτικής ομάδος ή της αίρέσεως επιδιώκει νά εμπλέξει και νά παγιδεύσει τόν Όρθόδοξο συνομιλητή του σέ εκφράσεις και χαρακτηρισμούς πού μπορούν νά στοιχειωθετήσουν ποινικά άδικήματα (π. χ. συκοφαντική δυσφήμιση,

έξύβριση, ζημία κ. ά.) ώστε νά τόν άπειλήσει στή συνέχεια μέ μηνύσεις και άγωγές ή και νά τόν οδηγήσει σέ δικαστικές περιπέτειες. Στην περίπτωση αυτή επιδιώκεται, όχι μόνον ή καταρράκωση του κύρους της Έκκλησίας αλλά και ό εκφοβισμός όσων όμιλούν και άσχολούνται μέ τήν δραστηριότητα τών ομάδων αυτών ή ή πρόκληση βλάβης ή ζημίας σ' αυτούς, ώστε νά άφεθούν ανενόχλητες οί αίρέσεις και οί παραθρησκευτικές ομάδες στό διαβρωτικό έργο τους.

ζ) Τελικός στόχος τών εκπροσώπων τών διαφόρων παραθρησκευτικών συζητητών είναι ή άλίευση όπαδών και ή διαφήμιση τών δήθεν «έπιστημονικών» ή «λογικών» ή «θαιματολογικών και ύπερφυσικών» δοξασιών και ικανοτήτων τους, επιδιώκοντας νά προκαλέσουν τήν περιέργεια και τήν έπιθυμία νά δοκιμάσει κανείς τό «κάτι άλλο», μιά και αυτό δέν είναι, όπως διακηρύσσουν, παρά μιά έναλλακτική ή παρόμοια ή και καλύτερη προσφορά λύσης και έλπίδας μέ εκείνη πού προσφέρει μέχρι σήμερα ό Χριστός της παλαιάς έποχής τών Ίχθύων, βεβαίως μέ όχι εύκαταφρόνητο αντίτιμο. Έτσι, οί έξωχριστιανικές τάσεις και κοσμοθεωρίες παρουσιάζονται σαν μιά «συνταγή σωτηρίας» εκτός του Ίησου Χριστού, παρόμοια, ισότιμη, ανάλογη ή και τελειότερη εκείνης πού προσφέρει ό Ίησους Χριστός.

Και όμως, ουδεμία σχέση, σύγκριση ή ταύτιση μπορεί νά ύπάρχει μεταξύ του Εύαγγελίου του Ίησου Χριστού και του «εύαγγελίου» της «Νέας Έποχής του Ύδροχόου». Δέν ύπάρχει κανένα κοινό σημείο στην περί Θεού, κόσμου και ανθρώπου πίστη και διδασκαλία της Όρθόδοξης Έκκλησίας και της «Νέας Έποχής». Η όντολογική διαφορά μεταξύ κτιστού και άκτιστου είναι ξένη για τήν «Νέα Έποχή», όπου τά πάντα είναι «θεός» (Έν Όλον», «Έν τό Πάν») και άρα ό άνθρωπος, ως «κατ' ουσίαν θεός», όφείλει νά οδηγηθή διά της γνώσεως και όχι διά της πίστεως άπλως στην διαπίστωση, τήν ανακάλυψη και τήν αυτοσυνειδησία της ίδιας της

ΝΑΖΙΣΜΟΣ ΜΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ¹

του π. Αντωνίου Άλεβιζοπούλου (†).

(β' μέρος)

Τό άνησυχητικό είναι ότι στην χώρα μας, σε αντίθεση με αυτό που συμβαίνει στις άλλες χώρες, παράγοντες του προτεσταντικού χώρου και της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας φαίνεται ότι πρόσφεραν τή συνεργασία τους στο Έλληνικό «cartel», πίσω από τό όποιο κρύβεται ή Scientology, προκειμένου να χτυπηθεί ό «κοινός έχθρός», δηλαδή ή άπολογητική τής Όρθοδοξου Έκκλησίας και οι πρωτεργάτες της. Ένω δηλαδή έμεις, ιδιαίτερα μέσω ενός παγκοσμίου δικτύου συνεργασίας στα πλαίσια των Πρωτοβουλιών Γονέων (στην Ελλάδα Π. Ε. Γ.) **συνεργαζόμαστε** με όλους τούς ενδιαφερομένους φορείς του έξωτερικού (συμπεριλαμβανομένων ρωμαιοκαθολικών και προτεσταντών), ρωμαιοκαθολικοί και προτεσταντικοί κύκλοι στην χώρα μας συνεργάστηκαν με τις ομάδες αυτές για να έξουδετερώσουν τή προσπάθειά μας, ή όποια κατά ένα τρόπο συνιστά τή μόνη χριστιανική μαρτυρία στην χώρα μας έναντι τής προκλήσεως των νεοφανών αίρέσεων και τής παραθρησκείας.

Η Scientology εκδίδει τώρα και στην Έλληνική τήν έφημερίδα της «**Έλευθερία Έκφρασης**». Στο πρώτο τεύχος που κυκλοφόρησε τό Δεκέμβριο του 1995 επιτίθεται με χυδαίο τρόπο έναντιόν μας και παρουσιάζει τις Πρωτοβουλίες Γονέων όπως τήν Cult Awareness Network (CAN), Η. Π. Α., τή Family Action Information and Rescue (F. A. I. R) (Μ. Βρετανία), τήν Π. Ε. Γ. (Έλλάδα) και όλες τις ευρωπαϊκές οργανώσεις γονέων που εκπροσωπήθηκαν στο Γ' Διεθνές Συνέδριο Συλλόγων Πρωτοβουλίας Γονέων (Πεντέλη, Νοέμβριος, 1993) και όλους συλλήβδην τούς ειδικούς έμπειρογνώμονες (Prof. J. Aagaard, Δανία, Prof. Claire Champollion, Παρίσι, τούς Γερμανούς Dr. Ralf Abel, Thomas Gandow και άλλους) ως **ναζιστικές και ναζιστές**. Μιά και δέν υπάρχουν έπιχειρήματα να αντιπαρατεθούν σ' αυτά που οι διακεκριμένοι αυτοί έρευνητές διακηρύττουν στα συγγράμματά τους, με αυτή τή χυδαία λασπολογία έπιχειρείται να «άπαγορευθεί», άκόμη και με τρομοκρατία μηνύσεων να άκουστεί ή φωνή τους στην χώρα μας.

Η «έπιχειρηματολογία» αυτή πέρασε και στον Τάκι Άλεξίου, ό όποιος αντιστρέφον-

1. Άπό τό βιβλίό του «ΝΑΖΙΣΜΟΣ ΜΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ».

«θεότητός» του (τής θεϊκής ιδιότητός του) ως «παγκόσμιας συνειδητότητας», φθάνοντας στην αυτοσωτηρία με τήν «διεύρυνση τής συνειδήσεώς του».

Έπ' αυτές τις προϋποθέσεις είναι ήλιου φαινότορον ότι άποτελεί μεγάλο κίνδυνο να εκτίθεται κανείς σε ένα δημόσιο διάλογο με τήν οργανωμένη παραθρησκεία και μάλιστα μερικές φορές υπό τήν χειραγώγηση και τό

προκατασκευασμένο συμπερασματικό αποτέλεσμα κάποιου δημοσιογράφου άσχετου με τά θέματα και χωρίς διάθεση να βοηθήσει τούς άκροατές στην υπερνίκηση των προβληματισμών τους, άν όχι ως προς τήν μοναδικότητα τής έν Χριστώ Άληθείας, τουλάχιστον ως προς τήν επικινδυνότητα των παραθρησκευτικών δοξασιών και τεχνασμάτων.

(Στό έπόμενο τό τέλος).

τας τήν πραγματικότητα τιλοφόρησε τό βιβλίο πού στρέφει έναντιόν μας «Ναζισμός καί παραθρησκεία στά πρόθυρα τοῦ 21ου αἰώνα», Ἔκδοση ΠΑΝ.Ι.Φ.Ε., Ἀθήνα 1995. Ἐκεῖ γίνεται λόγος γιά τόν «**φαρμακερό Haack**», γιά τήν Πρωτοβουλία Βαναρῶν Γονέων (σ. 23-27) καί γιά «**παράλληλους ἐγκληματικούς βίους**» (σ. 29-32), ὅπου ὕστερα ἀπό τή «Γερμανία τοῦ Χίτλερ» γίνεται λόγος γιά τή «μεταπολεμική Γερμανία» τῶν: Pf. Haack, Prof. Wolters, Dr. M. - Kiippers καί γιά τήν «λοιπή Εὐρώπη καί Ἀμερική». Ἐδῶ ἀναφέρονται τά ὀνόματα: π. **Ἀλεβιζόπουλος** (Ἑλλάδα), **Prof. Claire Champollion** (Γαλλία), **Prof. Johannes Aagaard** (Δανία) καί **Dr. West** (H. Π. Α.). Ἀναφέρονται ἀκόμη οἱ ἀντιαιρετικές ὀργανώσεις **BSELK, EPARE, EBI, Ὑπηρεσία Αἰρέσεων τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ὑπηρεσία Ἐνημερώσεως Διαλόγου καί Πολιτισμοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Π. Ε. Γ., IDC, ADFI, CFF, AFF καί CAN.**

Ἔτσι τό cartel τοῦ, κατά δήλωσή του, σείχη μᾶς κατατάσσει μεταξύ τῶν πέντε πλέον ἐπικινδύνων μὴ - Γερμανῶν «ναζιστῶν» τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, καί πιστεύει ὅτι μ' αὐτό τόν τρόπο θά ἐξουδετερώσει τή μαρτυρία μας μαζί μέ τή μαρτυρία τῶν ὡς ἄνω κορυφαίων παγκοσμίου φήμης ἐρευνητῶν τοῦ παγκοσμίου σκηنيοῦ τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.

Ἡ συντονισμένη αὐτή ἐπίθεση έναντιόν μας, δηλαδή έναντιόν τοῦ συντονιστῆ τῆς ἀπολογητικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας σέ πανορθόδοξο ἐπίπεδο, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ποιμαντικὴ ἐργασία μας γιά τήν ἀντιμέτωπιση τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας χτυπάει κατ' εὐθείαν τό στόχο της. Γι' αὐτό καί ἐμεῖς, ὅπως καί ἄλλοι κριτικοὶ τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο, ἔχουμε γίνει ὁ στόχος συντονισμένης ἐπίθεσης αὐτῶν τῶν ὁμάδων σέ διεθνές ἐπίπεδο. Αὐτό πού ἀνησυχεῖ τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις εἶναι κυρίως ὁ συστηματικὸς χαρακτήρας τῆς ποιμαντικῆς αὐτῆς ἐργασίας καί ἡ συνεργα-

σία μας μέ ἀνάλογους φορεῖς σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

Ἡ ἐπίθεση πού βρίσκεται σήμερα σέ ἐξέλιξη, ἄρχισε τόν Νοέμβριο τοῦ 1993, μέ στόχο τήν ἀκύρωση τοῦ Τρίτου Διεθνoῦς Ἐξειδικευμένου Συνεδρίου Συλλόγων Πρωτοβουλίας Γονέων, πού πραγματοποιήθηκε στήν Πεντέλη ὑπὸ τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ. Τό γενικό θέμα τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ ἦταν «**Ἀνθρώπινα δικαιώματα καί ἀξίες. - Κοινωνικά προβλήματα λόγω ψυχικῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ ὀλοκληρωτικὲς αἰρέσεις καί νέα θρησκευτικὰ κινήματα στήν Εὐρώπη**».

Μεταξύ τῶν εἰσηγητῶν τοῦ συνεδρίου ἦσαν ὁ παγκοσμίου φήμης θρησκευτολόγος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Aarhus (Δανία) **Johannes Aagaard**, ὁ Καθηγητῆς νομικῆς σχολῆς Γερμανικοῦ Πανεπιστημίου **Ralf Abel**, ὁ γνωστός ἐρευνητῆς τοῦ παγκοσμίου σκηنيοῦ τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων **Thomas Gandow** (Βερολίνο), ὁ σοσιαλιστῆς ὑπουργός **Thomas Kröger** (Βερολίνο), ὁ Δρ. **Gottfried Kuenzlen**, καθηγητῆς πανεπιστημίου καί τότε ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τοῦ Ἐρευνητικοῦ Κέντρου EZW (Στουτγάρδη), ἡ κυρία **Ursula MacKenzie**, ὑπεύθυνη τῆς Πρωτοβουλίας Γονέων FAIR (Λονδίνο), ἡ **Susanne Rahardt-Waldieck**, μέλος τῆς Γερμανικῆς Ομοσπονδιακῆς Βουλῆς, ἡ καθηγήτρια πανεπιστημίου **Claire Champollion** (Παρίσι), ἐντεταλμένοι ἀπὸ ὅλες τίς χώρες τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης καί ἄλλοι εἰδικοί ἐπιστήμονες ἀπὸ τό ἐσωτερικὸ καί τό ἐξωτερικὸ.

Οἱ συμμετέχοντες ἦσαν κυρίως γονεῖς ἀπὸ 19 διαφορετικῆς χώρες, πού ἔχασαν τά παιδιά τους στὶς νεοφανεῖς αἰρέσεις καί παραθρησκευτικὲς ὁμάδες καί ὀργανώθηκαν σέ **Συλλόγους Ἀὐτοβοηθείας**. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι κατά τήν ἀντίληψη τῶν νεοφανῶν ὀλοκληρωτικῶν αἰρέσεων «**Ναζί**», ὅπως ἐπίσης καί οἱ πλέον εἰδικοί ἐρευνητῆς στόν εὐρύτερο Εὐρωπαϊκὸν χώρο, πού κλήθηκαν ὡς εἰσηγητῆς στό ἐξειδικευμένο συνέδριο.

Προφανώς, κατά την αντίληψη των ομάδων αυτών, κανένας άλλος δεν έχει το δικαίωμα να εκφέρει γνώμη για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αξιών. Οι γονείς που έχασαν τα παιδιά τους στις νεοφανείς αιρέσεις δεν επιτρέπεται να μιλούν για τις τρομακτικές συνέπειες των ομάδων αυτών στην προσωπικότητα των παιδιών τους και για την ολοκληρωτική αλλοτρίωσή τους. Αυτό αποτελεί **«έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, ναζισμό»**, γιατί κατά την αντίληψη των οργανώσεων αυτών, η μόνη δυνατότητα σωτηρίας της ανθρωπότητας είναι η ιδεολογία της ομάδος που έχει απόλυτη ισχύ, γιατί προέρχεται από την «θεική αυθεντία» του αρχηγού. Όποιος παρεμποδίζει τη διάδοση της ιδεολογίας αυτής και την ύποταγή στο νέο φύρεο, παρεμποδίζει τη σωτηρία του κόσμου, λογίζεται ανέντιμος και γίνεται «εγκληματίας κατά της ανθρωπότητας». Οι «άνεντιμοι» δεν έχουν δικαιώματα, διακηρύττει ασύστολα η Σαηεντόλοτζυ.

Ακόμη κι αν οι ίδιοι οι γονείς εκφράσουν τις αντιρρήσεις τους για την αλλαγή της προσωπικότητας των παιδιών τους, λογίζονται **«έχθροι της ανθρωπότητας»**, γι' αυτό και με έντολή του «αρχηγού», τά ίδια τά παιδιά φθάνουν στο σημείο να ασκήσουν μέχρι και **τρομοκρατία μηνύσεων εναντίον των γονέων τους** και να ζητήσουν «ήθικη αποζημίωση» πολλών εκατομμυρίων!

Τό ότι οι γιοί αυτοί και οι θυγατέρες είναι ενήλικες, δεν σημαίνει ότι ενεργούν με ελεύθερη προαίρεση ή ότι επέλεξαν την εξάρτηση αυτή ελεύθερα. Γι' αυτό και σέ άλλες χώρες, ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, με δικαστική παρέμβαση, ύστερα από αίτηση των γονέων, μπορεί να τεθούν αυτοί οι ενήλικες-θύματα υπό κατάσταση κηδεμονίας και να αναγκασθούν να επιστρέψουν στην οικογενειακή τους έστια, ακόμη και αντίθετα με τη θέλησή τους.

Ένδεικτικά αναφέρουμε ότι σύμφωνα με δημοσιεύματα του Βρετανικού τύπου της 15ης Μαρτίου 1995, δικαστήριο ενόρκων

στήν Αγγλία (Lewes Crown Court) κήρυξε με απόφαση του, της 14ης Μαρτίου 1995, άθωο τον Stephen Cooper, ηλικίας 27 ετών και τον απάλλαξε της κατηγορίας ότι αποπειράθηκε να απαγάγει παρά την θέληση της τήν Cathleen Wilson, από τό επιτελικό κέντρο της οργανώσεως Σαηεντόλοτζυ που βρίσκεται στό φρούριο Saint Hill (στήν περιοχή East Grinstead, East Sussex της Μεγάλης Βρετανίας).

Όπως απέδειχθη, ό κατηγορούμενος ενήργησε μετά από συνεννόηση με τήν μητέρα της Cathleen Wilson που άνησυχούσε για τήν κόρη της, παιδικής φίλης της μνηστής του κατηγορουμένου. Η άνησυχία αυτή προερχόταν ιδίως από τό ότι ή κόρη της σχεδίαζε να φύγει για τό Λός Άντζελες για περαιτέρω εξέταση στις πρακτικές της οργανώσεως.

Όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ό συνήγορος του κατηγορουμένου στό δικαστήριο, ό κατηγορούμενος δεν προσπάθησε κακόβουλα ούτε για ιδιοτελείς σκοπούς να εκμεταλλευθεί κάποια άσχημη ψυχική κατάσταση της Cathleen Wilson, αντιθέτως προσπάθησε να τήν απομακρύνει από τό κέντρο της Σαηεντόλοτζυ ώστε να της δώσει έτσι τήν δυνατότητα να αποφασίσει ελεύθερα αν ήθελε να μείνει ή να φύγει από τήν οργάνωση αυτή.

Τό δικαστήριο έκρινε ότι ή Cathleen Wilson, ηλικίας 23 ετών, παρά τίς επανειλημμένες λογικοφανείς διαβεβαιώσεις της, άκόμη και ενώπιον του δικαστηρίου, ότι δεν ήθελε να φύγει από τό φρούριο Saint Hill, στήν πραγματικότητα είχε ύποστει στό παραπάνω κέντρο (κοινόβιο) της Σαηεντόλοτζυ ένα τέτοιο είδος πλύσεως έγκεφάλου, ώστε είχε άπωλέσει τήν δυνατότητα λήψεως ελευθέρων αποφάσεων για τον έαυτό της με ελεύθερη χρήση της λογικής της και είχε έτσι καταστεί ουσιαστικά άνίκανη να δώσει τήν συγκατάθεσή της ή να εναντιωθεί, στό να τήν πάρει ό κατηγορούμενος από τό φρούριο.

Έτσι, έκρινε τό δικαστήριο ότι ή ενάντιωση της Cathleen Wilson στήν προσπάθεια του κατηγορουμένου να τήν πάρει από τό

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

«Ο Θεός δέν ἔχει ἀποφασίσει πότε θά γίνει ἡ Δευτέρα παρουσία»!!!

τοῦ Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου Δρ. Θ.

Ἡ Ἐφημερίδα «Χριστιανισμός» ἀποτελεῖ τό επίσημο δη-μοσιογραφικό έντυπο τῆς «Ἐλευθέρας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Πεντηκοστῆς», μιᾶς ἀπό τίς Πεντηκοστιανές αἰρετικές κινήσεις τῆς πατρίδας μας. Στό έντυπο αὐτό ὑπάρχει μιά μόνιμη στήλη στήν τέταρτη σελίδα του, πού ἔχει ὡς ὑπέρτιτλο, «Τί δέ λέει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ». Στήν ἐν λόγω στήλη, Πεντηκοστιανές ἀπόψεις καί πλάνες παρουσιάζονται ὡς δῆθεν διδασκαλίες καί θέσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Στά πλαίσια αὐτά, κατά διαστήματα δημοσιεύονται καί θέσεις πού ὄχι μόνο ἀποτελοῦν κακόδοξες ἀντιλήψεις, ἀλλά, ταυτοχρόνως, ἀποτελοῦν καί ἀπίστευτα παραδοξολογήματα.

Μιά τέτοια κακόδοξη θέση, ἕνα ἀκόμα χαρακτηριστικό παραδοξολόγημα, στή συγκεκριμένη στήλη, δημοσιεύθηκε καί στό Φύλλο τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 2007. Στό πρῶτο μέρος τοῦ ἄρθρου, γίνεται ἀναφορά στό πότε θά γίνει ἡ γίνει ἡ Δευτέρα παρουσία τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖ διατυπώνονται καί παρουσιάζονται, ὡς ἄποψη τῆς Ἁγίας Γραφῆς μάλιστα, τά ἐξῆς κακόδοξα, ἀνήκουστα καί παράδοξα. Ὅτι ὁ Θεός δέν ἔχει ὀρίσει ἀκόμα τήν ἡμερομηνία τῆς Δευτέρας παρουσίας, «θά τό ὀρίσει» λέγουν γιατί ἡ ἡμερομηνία αὐτή εἶναι «κινητή»!!!

Ἀναφέρουν χαρακτηριστικά: «Πολλά σημαῖα ἔδωσε ὁ Κύριός μας τά ὁποῖα φανερόνουν ὅτι εἴμαστε στίς παραμονές τῆς

κέντρο τῆς Σαηεντόλοτζυ, ἦταν ἄνευ σημασίας καί ἄνευ ἐννόμων συνεπειῶν.

Πιό συγκεκριμένα, ἡ πλύση ἐγκεφάλου ἀπό τήν Σαηεντόλοτζυ εἶχε ὅπως ἀπεδείχθη σάν συνέπεια, ὅτι ἡ Cathleen Wilson δέν εἶχε συναντήσει τήν μητέρα της ἐπί μία ὀλόκληρη διετία καί πλέον, χωρίς αἰτία ἄλλη ἀπό τήν συμμετοχή της στήν Σαηεντόλοτζυ².

Λίγο πρῖν ἀπό τήν ἑναρξη τοῦ Συνεδρίου τῆς Πεντέλης, διοχετεύθηκαν «ἀτράνταχτα στοιχεῖα» σέ δημοσιογράφο τῆς ἐφημερίδος «Ἐλευθεροτυπία», πού «ἀπεδείκνυαν» ὅτι ὄλοι οἱ εἰσηγητές τοῦ **Συνεδρίου ἦταν Ναζιστές!** Ο δημοσιογράφος δέν μᾶς ἀνεζήτησε γιά νά πάρει καί τή δική μας ἄποψη. Συμπωματικά τό πληροφορηθήκαμε καί τόν ἀναζητήσαμε ἐμεῖς, θέτοντας στή διάθεσή του στοιχεῖα πού ἀπεδείκνυαν τό ἀσύστατο τῶν «πληροφοριῶν».

Ὁ δημοσιογράφος μᾶς ἀνέφερε ὅτι πείστηκε μέ τά στοιχεῖα πού τοῦ θέσαμε στή διάθεσή του κι' ἐκεῖνος μᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι θά μᾶς θέσει ὑπ' ὄψιν τά στοιχεῖα πού τοῦ εἶχαν δοθεῖ, ὥστε νά τά ἀνασκευάσουμε. Ὅμως αὐτό δέν ἔγινε ποτέ. Καί ἐνῶ ὁ δημοσιογράφος εἶχε τή δυνατότητα νά γράψει ἕνα ἄρθρο, ἔστω ἀντιπαραθέτοντας στοιχεῖα καί ἐπιχειρήματα τῆς μιᾶς καί τῆς ἄλλης πλευρᾶς, δέν τό ἔκανε. Αὐτό μᾶς προξένησε ὄντως ἐντύπωση καί δέν μπορέσαμε νά τό ἐρμηνεύσουμε.

Μέ τόν τρόπο πού ἀντιμετωπίσαμε τό ζήτημα, ἀπέτυχε ἡ προσπάθεια τῶν ὀμάδων αὐτῶν νά μᾶς ἀπομονώσουν ὡς «ἐπικίνδυνους ναζιστές» καί νά μᾶς ἐξουδετερώσουν. Μάλιστα, ἡ ὄλη «ἐπίθεση» εἶχε ἄρνητικά ἀποτελέσματα γιά τίς ἴδιες τίς ὀμάδες καί τίς ἀνήθικες μεθοδεῖσεις τους.

2. Περιοδικό «Διάλογος», τ. 6, 1996, σελ. 27.

ἐλεύσεώς Του καί τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἀκριβῆ ὅμως ἡμερομηνία μέ χρόνο καί ἡμέρα δέν εἶπε ποτέ καί τό ἐπεφύλαξε αὐτό γιά τον οὐράνιο Πατέρα. Θά ἔλεγα ὅτι ἡ ἡμερομηνία αὐτή δέν εἶναι μιᾶ ὀρισμένη καί σταθερή, ἀλλά εἶναι κινητή. Ὁ Οὐράνιος Πατέρας θά δώσει τό σύνθημα γιά τό τέλος τοῦ αἰῶνος τούτου καί ὁ Κύριός μας θά ξεκινήσει τή διαδικασία τῆς δευτέρας παρουσίας Του στόν κόσμο μας. Πότε ὅμως; Μπορῶ νά πῶ ὅτι ὁ Ἰδιος ὁ Θεός καί Πατέρας μας θά τό ὀρίσει αὐτό ὅταν τελειώσει το ἔργο τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω στή γῆ καί δέν θά εἶναι ἄλλοι νά μποῦν στή βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Ἡ ἀνακάλυψη καί τό παραδοξολόγημα αὐτό τῶν Ἑλλήνων Πεντηκοστιανῶν, τό ὁποῖο μάλιστα παρουσιάζεται ὡς ἀγιογραφική διδασκαλία, εἶναι πολλαπλῶς κακόδοξο. Θά στα-θοῦμε σέ τρεῖς μόνο ἐπισημάνσεις.

α) Ὃταν ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς λέγει σαφῶς «τίς γάρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;» (Ἡσ. 40, 13. Ρωμ. 11, 34) πρέπει νά ἀπαντήσουν οἱ Πεντηκοστιανοί πῶς ἔμαθαν ὅτι ἡ ἡμερομηνία τῆς Δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι «κινητή» ἢ ὅτι ὁ Θεός δέν τήν ἔχει ὀρίσει;

β) Τί μᾶς λέγουν, οὐσιαστικά, ἐν προκειμένῳ οἱ Πεντηκοστιανοί; Μᾶς λέγουν ὅτι ὁ Θεός δέν ἔχει ἀποφασίσει πότε θά γίνει ἡ Δευτέρα παρουσία. Δέν ξέρει τό πότε γιατί δέν τήν ἔχει ἀκόμα προσδιορίσει. Θά τήν προσδιορίσει. Εἶναι κατά τους ἰσχυρισμούς τους «κινητή»!!! Οἱ ἰσχυρισμοί, ὅμως, αὐτοῦ τῶν Πεντηκοστιανῶν, καταργοῦν σαφῶς τήν Παγγνωσία τοῦ Θεοῦ ὡς φυσικό Του ἰδίωμα καί ἐπιπλέον καθιστοῦν τόν Παν-υπερτέλειο ἄκτιστο Τριαδικό Θεό, ἀτελή καί τρεπτό. Τόν παρουσιάζουν νά ἀγνοεῖ, νά μήν ἔχει ἀπο-

φασίσει κ. ἄ. Ἀντιθέτως, ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι στό Θεό ὑπάρχουν «πάντες οἱ θησαυροί τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοί» (Κολ. 2, 3), καί ὅτι «γινώσκει πάντα» (Α΄ Ἰωαν. 3, 20).

Ὁ ἄνθρωπος ὡς κτιστό ὄν ἀγνοεῖ, διορθώνει τίς ἀπόψεις του, ἀλλάζει γνώμη, μεταθέτει ἐνέργειές του. Ὅχι, ὅμως, ὁ ἄτρεπτος καί Πανυπερτέλειος Θεός. Νά θυμηθοῦμε ὅτι ἤδη ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη ὁ ἴδιος ὁ Θεός μᾶς λέγει «οὐ γάρ εἰσίν αἱ βουλαί μου ὡσπερ αἱ βουλαί ὑμῶν» (Ἡσ. 55, 8) καί «Διότι ἐγώ Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐχ ἠλλοίωμαι» (Μαλ. 3, 6).

Στήν ἴδια συνάφεια μᾶς λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, μέ τήν χαρακτηριστική του ἀκρίβεια, συνοψίζοντας τήν ἐκκλησιαστική διδασκαλία: «Τό Θεῖον τέλειόν ἐστι καί ἀνελλιπές κατά τήν ἀγαθότητα, κατά τε σοφίαν, κατά τε δύναμιν, ἀναρχον, ἀτελεύτητον, ἀίδιον, ἀπερίγραπτον, καί ἀπλῶς εἰπεῖν, κατά πάντα τέλειον» (Ἐκδ. Ἀκριβῆς 1, 5. PG 94, 801 Α).

γ) Οἱ τωρινοί ἰσχυρισμοί τῶν Πεντηκοστιανῶν, ὅτι ὁ Θεός δέν ἔχει ὀρίσει ἀκόμα τό πότε θά γίνει ἡ Δευτέρα παρουσία, ἀποτελοῦν κραυγαλέα ἀντίφαση πρὸς τήν παλαιότερη πρακτική τῆς ἴδιας αἰρετικῆς κίνησης, πού διέδιδε μετ' ἐμφάσεως καί ἐπιμονῆς, μέ τό ἴδιο ἔντυπό της, ὅτι τά γεγονότα τά σχετικά μέ τή Δευτέρα παρουσία θά λάμβαναν χώρα τή δεκαετία τοῦ 1990.

Τό δικό μας τελικό σχόλιο, σχετικά καί μέ αὐτές τίς πλάνες τῶν Πεντηκοστιανῶν, θά εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, πού βρῖσκει γιά μιᾶ ἀκόμη φορά τέλεια ἐφαρμογή «εἰ οὖν τό φῶς τό ἐν σοί σκότος ἐστί, τό σκότος πόσον;» (Μαθ. 6, 23).

Ρώτησε κάποιος τόν ἀββᾶ Ἀντώνιο: «Τί ἂν φυλάξω, θά εἶμαι ἀρεστός στόν Θεό;» Καί ἀπάντησε ὁ Γέροντας: «Τήρησε αὐτά πού θά σοῦ παραγγεῖλω: Ὃπου κι ἂν πᾶς, τόν Θεό νά ἔχεις μπρός στά μάτια σου πάντοτε. Ὃ,τι κι ἂν κάνεις, νά στηρίζεται στή μαρτυρία τῶν θείων Γραφῶν. Καί σ' ὅποιον τόπο κι ἂν κατοικεῖς, μή μετακινεῖσαι εὐκόλα ἀπό 'κεῖ. Αὐτές τίς τρεῖς παραγγελίες κράτησέ τες καί σῶξασαι.»

“Τό Μέγα Γεροντικό”, ἔκδ.: Ἰ. Ἦσυχ. “Τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟΣΑΤΑΝΙΣΜΟ;

του κ. Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου-Καθηγητού.

Ο σύγχρονος κόσμος βρίσκεται κυριολεκτικά βουτηγμένος σε μία άπιστευτη κατάσταση πνευματικής κατάπτωσης. Η πνευματικότητα του σημερινού ανθρώπου είναι συνώνυμη με τον αποκρυφισμό και ολόκληρο τό φάσμα του νοσηρού μυστικισμού, ο οποίος εκφράζεται με πληθώρα συγκεκριμένων ρευμάτων και ομάδων. Η πηγή του αποκρυφισμού είναι κοινή και οι ποικίλες ομάδες, συγκοινωνούντα δοχεΐα, τά όποια δέχονται και παρέχουν αποκρυφιστικό ύλικό.

Δυό τέτοια ρεύματα, από τούς κυριότερους εκφραστές του αποκρυφισμού παγκοσμίως, είναι τό νεοπαγανιστικό και νεοσατανιστικό φαινόμενο. Έπισταμένη μελέτη τής ιστορίας τους, τών αρχών και τών επιδιώξεών τους αποδεικνύει πώς τά δύο αυτά μεγέθη, όχι μόνο σχετίζονται μεταξύ τους, αλλά είναι οι δυό όψεις του ίδιου νομίσματος. Πρόκειται για ένα και τό αυτό κίνημα με δύο μορφές, διότι ταυτίζονται σχεδόν απόλυτα σε όλες τς θεωρητικές και πρακτικές τους εκφάνσεις. Προέρχονται από τήν ίδια μήτρα, τήν αρχαία ειδωλολατρία και ύπηρετούν τούς ίδιους σκοπούς. Δέν είναι τυχαίο ότι και τά δύο αυτά φαινόμενα ανήκουν στό αποκρυφιστικό πλέγμα τών ομάδων τής «**Νέας Έποχής**» και είναι από τούς πιο φανερούς και γνήσιους εκφραστές του ύδροχοϊκού, νεοεποχίτικου πνεύματος¹.

Άμφότερα στηρίζονται στό πνευματιστικό και αποκρυφιστικό ύπόβαθρο τών θεοσοφικών αρχών. Άλλωστε ή μυστηριώδης θεοσοφική δοξασία περί «**Μεγάλης Έεραρχίας**» και «**Μεγάλης Δευκής Άδελφότητας**» είναι ή βάση πάνω στην όποια οικοδομήθηκε ή πί-

στη σέ θεούς και δαίμονες στους σύγχρονους καιρούς. Αυτές τς θεοσοφικές όντότητες λατρεύουν και οι μέν και οι δέ. Τά τελετουργικά τους είναι πιστά αντίγραφα αρχαίων παγανιστικών μυστηριακών τελετουργιών².

Πρόδρομοι του συγχρόνου αποκρυφιστικού κινήματος ύπήρξαν οι πρωτεργάτες του ρομαντισμού και του νεωτερισμού του 19ου αϊώνα, οι όποιοι, ως γνωστόν, έμφορούνταν από σαφείς φυσιολατρικές και άρα φιλοπαγανιστικές πίστεις. Άπό τόν **Τζόν Μίλτων**, ως τόν **Ούγκώ** και τόν **Πώλ Βαλερύ** ύμνούν τό Σατανά «**ώς προμηθεικόν αντίρτην, εις τόν όποϊον έπιβιώνει ή αρχαία τραγική ώραιότης**»³. Ο διαβόητος **D. A. F. de Sade**, ό όποϊος ειχε θεοποιήσει τή φύση (φυσιολάτρης παγανιστής), περιγράφει με λεπτομέρειες σατανιστικά όργια τής έποχής του από όμοϊδεάτες του. Μέσα στις διαβόητες **Hell Fire Clubs** (Λέσχες τής Φωτιάς τής Κόλασης) μαζί με τόν αποκρυφισμό και τή μαγεία, καλλιεργήθηκε ύπέμετρα ό παγανισμός⁴.

Ο θεμελιωτής του παγκόσμιου νεοσατανιστικού κινήματος **Alister Crowley** (1875-1947), ήταν αποδεδειγμένα και παγανιστής. Τό 1899 έντάχθηκε στό ροδοσταυρικό τάγμα **Golden Dawn** (Χρυσή Αύγή), τό όποιο αποδεδειγμένα προωθοΐσε τόν παγανισμό, όπου μνήθηκε στόν αποκρυφισμό και τή μαγεία. Ο δάσκαλός του, **Allan Bennett**, τόν μύησε στά ανατολικά παγανιστικά θρησκευματα και τόν ανατολικό έσωτερισμό. Παράλληλα, ήταν θιασώτης του αϊγυπτιακού παγανισμού. Στά 1904 στό Κάϊρο και ύστερα από μία μαγική παγανιστική τελετουργία, παρουσιάστηκε στόν ύπνο του ό δαίμονας **Aiwass**, με

1. Χ. Τσιάκα Έγκυκλ. Λεξικό Θρησκείων και Αϊρέσεων, Κύπρος 2000, σελ. 382.

2. www.phorum.gr

3. Θρησκευτική και Έθική Έγκυκλ., τόμ. 10, στ. 1.199.

4. Θρησκευολογικό Λεξικό, Άθήνα 2000, σελ. 485.

κεφάλι γερακιού, ως ο θεός **Ρά**, ο οποίος του αποκάλυψε το σατανιστικό «**Βιβλίο του Νόμου της Νέας Έποχής**», κατά παρότρυνση του αιγυπτιακού θεού **Όρου**⁵. Ο **Crowley** λάτρευε το σατανά στο πρόσωπο του θεού **Σατούρνου** (Κρόνου) και ο πιο αγαπημένος ύμνος του ήταν ο «**Ύμνος στον Πάνα**» τόν οποίο είχε συνθέσει ο ίδιος και τόν οποίο έψαλλαν «**εις τόν σατανιστικόν ναόν του, εν Λονδίνω**»⁶. Ξεκάθαρος παγανιστής! Τό ίδιο και ο αποκρυφιστής και φίλος του **Crowley**, **Eugen Grosche** (1888-1954), ιδρυτής της σατανιστικής οργάνωσης **Fraternity Saturni** (Αδελφότητα του Κρόνου), λάτρευε τό Σατανά ως τόν ξεπεσμένο «θεό» Κρόνο.

Διαβάζουμε σέ έναν από τούς ύμνους της: «**Άγιε Saturnus σέ επικαλούμαι. Άγιε Κρόνε σέ τιμάμε. Άγιε Saturnus σέ προσκυνάμε!**»⁷. Υπάρχουν επίσης σαφείς μαρτυρίες ότι ο **Crowley** σχετιζόταν και μέ τόν ναζιστικό παγανισμό. «**Συνδεόταν μέ τόν Χίτλερ μέσω τρίτων, πού ήταν μέλη του μαγικού τάγματος του Ναζισμού**»⁸. Οί άπίστευτες μυστικιστικές έκδηλώσεις του ναζιστικού κόμματος είχαν άναμφίβολα τή σφραγίδα του νεοσατανιστικού μοντέλου του **Crowley**.

Ο ίδρυτής του νεοσατανισμού **Anton LaVey** (1930-1997) ξεκίνησε από τήν περιθωριακή φιλοπαγανιστική οργάνωση «**Sexual Freedom League**» (Λίγκα για τή σεξουαλική έλευθερία) των χίπις της Καλιφόρνιας τή δεκαετία του 1950. Είναι γνωστές οί φυσιολατρικές και φιλοπαγανιστικές πρακτικές αυτών των «έπαναστατικών» περιθωριακών ομάδων. Μαζί μέ τή μάγισσα σύζυγό του **Diane** (Άρτεμη) και τόν διαβόητο αποκρυφιστή **Kenneth Anger**, ο **LaVey** ίδρυσε στίς 30-4-1966 τήν «**Ordo Templis Satanis**», τήν Έκκλησία του Σατανά και εισήγαγε τόν σατανισμό στό **Hollywood**. Τά λατρευτικά τυπικά της και οί έορτές έχουν σαφέστατες

παγανιστικές καταβολές. Μεταξύ των άλλων, στίς «έκκλησίες» του Σατανά γίνονται έπικλήσεις παγανιστικών θεοτήτων, όπως των ίνδουϊστικών **Κάλι** και **Σίβα**, του **Πλούτωνα**, του **Μολώχ** κ.λπ.⁹ Τά άγάλματα και οί παραστάσεις του **Μπαθομέτ** είναι πανομοιότυπα αντίγραφα των άγαλμάτων του άρχαιοελληνικού θεού Πάνα. Για πολλούς, ο ίδιος ο Πάνας λατρεύεται ως Σατανάς στίς σατανικές λατρευτικές συνάξεις. Επίσης ο Πάνας θεωρείται κύρια θεότητα στήν μαγικοπαγανιστική **Wicca**¹⁰.

Η σημερινή «ίερεία» της «έκκλησίας του Σατανά», στήν πόλη **San Jose** (Σάν Ζοζέ) της Καλιφόρνιας, **Μάργκαρετ Γουένλ** δηλώνει γουϊκανή νεοπαγανίστρια. Τό ίδιο και ο διαβόητος Άγγλος μάγος και παγανιστής **Gerald Gardner** (1884-1964) υπήρξε ο συνδετικός κρίκος μεταξύ νεοπαγανισμού και νεοσατανισμού. Ο **Gardner** είναι ο πρωτεργάτης της άναβίωσης του άρχαίου Κέλτικου παγανισμού και ο ίδρυτής του νεοδρουϊδισμού και του γουϊκανισμού. Το 1940 μυήθηκε στόν σατανισμό και τή μαγεία από τή γηραιά μάγισσα **Dorothy Chutterburch** και τό 1946 είχε συνδεθεί μέ τόν άρχισατανιστή **Alister Crowley**, ο οποίος τόν έχρησε τιμητικό μέλος της μυστικιστικής σατανιστικής αδελφότητας «**Ordo Templi Orientis**» (Ο. Τ. Ο.), της οποίας ίδρυτής ήταν ο **Crowley** και της οποίας ο παγανιστής **Gardner** υπήρξε για λίγο καιρό άρχιερέας της.

Ο παγανιστής **Gardner** θαύμαζε τόν σατανιστή **Crowley** και έπηρεάστηκε έντονα από αυτόν. Υπό τήν επίδρασή του έγραψε τό 1949 τό βιβλίο «**Hign Magic's Aid**» (Βοήθημα ύψηλης μαγείας), πού περιείχε μαγικές τελετουργίες στόν κερασφόρο θεό Πάνα. Τό 1951 ίδρυσε δική του αδελφότητα, όπου έφάρμοζε τίς αποκρυφιστικές πρακτικές του **Crowley**. Τό 1953 μύησε στήν αδελφότητά του τή διαβόητη αποκρυφίστρια **Doreen**

5. Χρ. Τσιάκα, μνημ. έργο, σελ. 668.

6. Θ. Η. Ε., τόμ. 10, στ. 1198.

7. Χ. Τσιάκα, μνημ. έργο, σελ. 17.

8. www.diodos.gr

9. Χ. Τσιάκα, μνημ. έργο, σελ. 269.

10. www.geocities.com/artofwise/Wicca.html

Valiente, με τήν οποία διαμόρφωσαν και συστηματοποίησαν τή λεγόμενη γκαρντεριανή παράδοση, δηλαδή τήν αναβίωση του αρχαίου δρυϊδικού παγανισμού και τής μαγικοπαγανιστικής **Wicca**. Τό 1954 εξέδωσε άλλο βιβλίο για τήν εξέλιξη τής μαγείας, με τίτλο: «**Witchcraft Today**» (Η μαγεία σήμερα), τό οποίο είναι ή συστηματοποίηση στήν ουσία του δρυϊδικού και γουϊκανικού νεοπαγανισμού. Γιά του λόγου τό αληθές, βασικό δόγμα τής **Wicca** είναι ὅτι ἡ «**θηρηκεία (καί ἡ) μαγεία... (ἀποτελοῦν) ἔνωση**»¹¹. Τό ἴδιο και ὁ βορειοευρωπαϊκός νεοπαγανισμός **Azatra** είναι κυριολεκτικά βουτηγμένος στή μαγεία και τόν ἀποκρυφισμό¹².

Μετά τό θάνατό του **Gardner** τό ἔργο του συνεχίζει ὁ **Raymond Buckland** (Ρεϊμόν Μπάκλαντ)¹³. Καθοριστικό ρόλο στή διαμόρφωση του ἀποκρυφιστικού νεοπαγανισμού ἔπαιξε και ὁ διαβόητος μάγος σατανιστής **Alexander Sanders**, ὁ ὁποῖος διαμόρφωσε, παράλληλα μέ τήν γκαρντεριανή νεοπαγανιστική παράδοση, τή λεγόμενη ἀλεξανδρινή. Στά 1979 ἡ μάγισσα - σατανίστρια ἀπό τήν Καλιφόρνια **Στάρχουκ** ἔγραψε τό μπέστ σέλερ «**Ὁ Σπειροειδής Χορός: Μιά Ἀναγέννηση τής Ἀρχαίας Θρησκείας τής Μεγάλης Θεᾶς**», μιά συστηματική παρουσίαση τῶν γουϊκανικῶν παγανιστικῶν τελετουργιῶν, τό ὁποῖο ἔκαμε πολύ μεγάλη ἐντύπωση στους ἀναγνώστες του δυτικῶν κόσμου και συνέδεσε τόν σατανισμό μέ τόν Κέλτικο νεοπαγανισμό.

Ἐπάρχουν και ἄλλα στοιχεῖα πού φανερόνουν τή στενή συνάφεια νεοπαγανισμού και νεοσατανισμού. Οἱ γεμάτες πάθη και ἐγκληματικές πράξεις παγανιστικές θεότητες δέ διαφέρουν σέ τίποτε ἀπό τά σατανικά κακοποιά πνεύματα. Ἄς θυμηθοῦμε ἐκεῖνο τό γραφικό του ψαλμωδοῦ ὅτι «**πάντες οἱ θεοί τῶν ἔθνῶν δαιμόνια**» (Ψαλμ. 95, 5). Σέ ὅλα τά πα-

γανιστικά πάνθεα εἶναι ἐμφανής ἡ δαιμονική ὑφή τῶν παγανιστικῶν θεοτήτων. Ἐστω γιά παράδειγμα οἱ Κέλτικες θεότητες, οἱ ὁποῖες εἶχαν προκαλέσει φρίκη στους Ρωμαίους και στους Ἕλληνες. Ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας συγγραφέας Λουκιανός μᾶς διέσωσε πολύτιμες πληροφορίες γιά τό ποιόν τῶν ἀγρίων και αἰμοδιψῶν δρυϊδικῶν θεοτήτων!

Τό ἄσβεστο μίσος κατά του ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, του Σωτήρος Χριστοῦ, τής Ἐκκλησίας, τῶν Χριστιανῶν εἶναι τό κοινό στοιχεῖο νεοπαγανισμού και νεοσατανισμού, καθώς και τό ἄθλιο και βρώμικο ὄπλοστάσιό τους. Ἀπλή σύγκριση τής «**The Satanic Bible**» του **LaVey** μέ τά γραπτά τῶν νεοπαγανιστῶν ἀποδεικνύει ταυτότητα δοξασιῶν και ἀπόψεων.

Κοινές εἶναι και οἱ περί ἠθικῆς ἀντιλήψεις τους, οἱ μαγικές τελετουργίες τους, οἱ μαγικές τελετές καθαροῦ και ἀποκήρυξης του ἁγίου Βαπτίσματος, οἱ ἑορτασμοί τῶν ἡλιοστασιῶν και ἰσημεριῶν, ἡ ἀχαλίνωτη σεξουαλική ἐλευθερία, καθώς και ὁ σεξισμός στά τελετουργικά τους ὄργια. Κοινά εἶναι και τά σύμβολά τους, ὅπως τό πεντάκτινο ἄστρο, τό ὁποῖο γιά τούς Κέλτες παγανιστές ἀντιπροσωπεύει τή θεά Morrigan. Πάνω ἀπ' ὅλα κοινό στοιχεῖο εἶναι ἡ ἀπολυτοποίηση του ἐγωκεντρισμοῦ και τής ἐπιβολῆς τής ἀτομικῆς ἢ ὁμαδικῆς δύναμης και θέλησης καθώς και ἡ ἐωσφορική ἀντίληψη ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι θεός.

Ἡ ἄμεση σχέση νεοπαγανισμού - νεοσατανισμού φαίνεται ξεκάθαρα και ἀπό τά ἐξῆς ἀξιοπρόσεκτα στοιχεῖα: Τό πρῶτο εἶναι ὁ κοινός ἑορτασμός τής ἐτήσιας σατανιστικῆς ἑορτῆς **Halloween**, ἢ **Samhain** (Σαμείν) τή νύχτα τής 31ης Ὀκτωβρίου πρός 1η Νοεμβρίου, ἀρχαία παγανιστική δρυϊδική ἑορτή, ὅπως και ἄλλη ἀρχαία ἑορτή του Κέλτικου δρυϊδισμού **Balefire** (ἑορτή τής φωτιᾶς). Τό δεύτερο εἶναι πῶς σημαντικό. Πολλές νεοπαγανιστικές ὁμάδες ἑορτάζουν τήν ἑορτή **Baltane** (Μπαλτέϊν) ἢ **Walburgisnacht** (**Βαλμπουργειος Νύχτα**),

11. Στό ἴδιο.

12. <http://el.wikipedia.org>

13. <http://www.geocities.com/artofwise/WiccaHistory.html>

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ

της κ. Άννας Μπουρδάκου, μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

-Οι «μάρτυρες του Ίεχωβά» δέχονται διάφορες διδασκαλίες αϊφνιδιαστικά, που πολλές ανατρέπουν προηγούμενες, όλες όμως σάν «πνευματική τροφή». Αυτά συμβαίνουν συνήθως κατά τους μήνες Μάιο και Οκτώβριο. Φυσικά αυτό δέν γίνεται κάθε χρόνο, όμως εάν μελετήσουμε όλο τό σκηνικό τής εταιρίας θά διαπιστώσουμε ότι αυτό γίνεται κάθε φορά πού ή «Σκοπία» έχει πώση στή διάθεση τών

έντύπων της, δηλαδή, κάτι δέν πάει καλά μέ τό «έργο» ή έχει μείωση τών όπαδών της. Άλλες φορές οί διδαχές αυτές είναι δελεαστικές, άλλοτε απειλητικές και μέ τόν χαρακτήρα του έπειγοντος. Πολλές από αυτές, εκτός του ότι είναι εκτός άγίας Γραφής είναι και παράδοξες. Αυτή είναι ή πλέον έπιεικής λέξη.

Θά παρουσιάσουμε έλάχιστες από αυτές, σάν ένα μικρό δείγμα, από κείμενα τής εταιρί-

κατά τήν όποία, όπως πιστεύουν, «**λύνονται όλες οί μαγικές δυνάμεις**»¹⁴. Έλληνική αρχαιοθρησκή ομάδα επέλεξε (τυχαία;) νά εξαγείλει τό καταστατικό της, νά καθορίσει τούς «ίερούς» της νόμους, και νά συστήσει τό τελετουργικό της κατά τή «**Βαλμπούργειο νύχτα τής 30ης Άπριλίου, πρός 1η Μαΐου 2005**». Για όσους δέ γνωρίζουν, «**Βαλμπούργειος νύχτα**» ή «**Μπαλτέϊν**» είναι ή μεγαλύτερη σατανιστική έορτή, κατά τήν όποία έορτάζεται τό φρικτό γεγονός τής συστάσεως τής «**Σατανιστικής Έκκλησίας**», κατά τή νύχτα τής 30ης Άπριλίου 1966 στήν Καλιφόρνια τών ΗΠΑ από τό διαβόητο **Anton LaVey**!¹⁵ Ίδού μικρό απόσπασμα από δημοσιευμένο κείμενο τής ομάδας αυτής: «**οί νόμοι περί καθαρότητας τών ιερών ναών τίθενται τελετουργικώς έν ισχύ και θεωρούνται δημοσίως γνωστοί εκ τής Βαλμπουργείου νυκτός του τρέχοντος έτους**»!¹⁶

Παραξενευόμαστε όταν διάφοροι νεοπαγανιστικοί κύκλοι αποκηρύσσουν μέ βδελυγμία τόν συσχετισμό τους μέ τόν σατανισμό, φτάνοντας μάλιστα στό σημείο νά καταλο-

γίζουν στό Χριστιανισμό τήν ευθύνη για τήν πίστη στήν ύπαρξη του Σατανά. Μήπως άγνοούν τά παραπάνω στοιχεία; Πάντως, σύμφωνα μέ τόν Μπωντλαίρ «**Τό όραιοτερο τέχνασμα του Σατανά είναι νά μās πείθει ότι δέν ύπάρχει**»!¹⁷

Δέ χρειάζεται νομίζω μεγαλύτερη προσπάθεια νά αποδείξουμε τή στενή σχέση νεοπαγανισμού και νεοσατανισμού. Ο σύγχρονος αποκηρυκτισμός έχει όνομα, καλείται «**Νέα Έποχή**»¹⁸. Τό όραμά της είναι ή έδραίωση τής «**Νέας Τάξης Πραγμάτων**» σέ όλο τόν κόσμο, τήν όποία αποκαλούν οί «**αρχαιολάτρες**» «**Παγκόσμια Συνεργασία Απόλυτα Άναγκαία**»¹⁹ και κάποιοι άλλοι «**Παγκόσμια Δημοκρατία Όλυμπισμού**»²⁰. Άπώτερος στόχος της είναι ό άφανισμός από προσώπου γής του Χριστιανισμού και ή αντικατάστασή του μέ τήν (υπό δημιουργία) έφιαλτική και τερατώδη Πανθηροσκεία, όπου στή θέση του Άληθινου Τριαδικου Θεου θά λατρεύεται ό Σατανάς, στά πρόσωπα τών δαιμονικών παγανιστικών θεοτήτων!

14. Χ. Τσιάνκα, μνημ. έργο, σελ. 266.

15. Στο ίδιο, σελ. 261.

16. www.heratic.astrologicon.com

17. Θ. Η. Ε., τόμ. 10, στ. 1195.

18. www.ppu.gr/greek/newage_gr/

19. www.nea-acropoli-heraklio.gr

20. <http://users.Forthnet.gr/ath/olympismos/>

ας, πάνω σε διάφορα θέματα. Ίσως θεωρηθεί περιέργο, πώς κατορθώνει ή «Σκοπιά» και επιβάλλει όλες αυτές τις κακόδοξες διδασκαλίες της. Για τόν λόγο αυτό, θά αρχίσουμε από τήν μόνη έξ αρχής σταθερή διδασκαλία της, τό «κλειδί» τής διεργασίας ρύθμισης τής σκέψης τών όπαδών.

1955. «Σκοπιά», σελ. 22: «χωρίς τήν Σκοπιά καί εάν ακόμη μελετᾶ τήν ἁγία Γραφή δέν μπορεῖ νά εἶναι κανείς μάρτυς τοῦ Ἰεχωβά, θά πεθάνει ἀπό ἔλλειψη πνευματικῆς τροφῆς».

Στό κείμενο αυτό ή εταιρία ἀποκαλύπτει τό στόχο της, τή διάθεση, δηλαδή, τών ἐντύπων της, γιατί ἀλίμονο στους όπαδούς. Θά πεθάνουν ἀπό ἔλλειψη πνευματικῆς τροφῆς, ὅσοι δέ μελετοῦν τή «Σκοπιά». Ἡ ἁγία Γραφή δέν εἶναι σέ θέση νά προσφέρει τίποτα. Μέσα σ' αυτό τό κλίμα κινεῖ τά νήματα ή εταιρία στίς μαριονέτες. Καί γιά νά ὀλοκληρωθεῖ ή διαδικασία τής τρομοκρατίας, ἔρχεται νά συμπληρώσει, ἐξουθενώνοντας κάθε ἀντίσταση, μέ τό γνωστό:

1956. «Σκοπιά», σελ. 270: «ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ δούλου, ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Ἰεχωβά».

Νά μιά παράξενη διδαχή τής «Σκοπιᾶς»:

«Νέοι Οὐρανοί καί Νέα Γῆ», σελ. 357: «Ἐν τούτοις, ή ζωή τής ἀλόγου κτίσεως θά εἶναι γόνιμη στή γῆ ἀπό τά εἶδη τών ζώων πού θά ἐπιζήσουν τοῦ πολέμου τής ἡμέρας ἐκείνης τής μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος».

Ἐκτός, δηλαδή, τών καλῶν καί δραστήριων «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», οἱ ὅποιοι θά περάσουν ζωντανοί κατά τόν Ἀρμαγεδδώνα, περνοῦν καί ζῶα, τά ὅποια θά εἶναι παραγωγικά. Ὅπως φαίνεται θά ὑπάρξει ἐπιλογή καί τών ζώων. Ἄραγε πῶς θά γίνεται αὐτή ή ἐπιλογή καί ποιός ὁ κριτής; Ποιά θά πρέπει νά εἶναι ή διαγωγή τών ζώων, ὅσο θά εὐρίσκονται στή γῆ; Ἄς ἀπαντήσῃ ή εταιρία ή ὅποια τά διδάσκει, γιατί ή ἁγία Γραφή δέν ὁμιλεῖ περὶ ζώων κατά τήν κρίση. Ἔχουμε ὁμως παράξενες διδαχές καί γιά σοβαρότερα θέματα:

«Ἡ Κιθάρα τοῦ Θεοῦ», σελ. 191: «Τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν διεφθάρη... ὁ Κύριος διετήρησε αὐτό ὅπως τό ἐπιδείξει εἰς τόν Χιλιετή αἰώνα».

Ποιό σῶμα ἄραγε διατήρησε ὁ Θεός Πατέρας; Τό ἀνθρώπινο; Γιατί ἀπ' αὐτό τό κείμενο αὐτό περίπου προκύπτει. Ὅμως γι' αὐτό, ἄλλα γράφει ή «Σκοπιά»:

α) **«Β' τόμος Γραφικῶν Μελετῶν», σελ. 146:** «Τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ διελύθη εἰς ἀέριον».

β) **«Νέοι Οὐρανοί καί Νέα Γῆ», σελ. 323:** «Ὁ Ἰεχωβά δεχόμενος τήν ἀνθρώπινη θυσία τοῦ Ἀρχιερέως του, δέν μποροῦσε ν' ἀναστήσῃ τόν Υἱόν του σέ ζωή ὡς ἄνθρωπο πάλι μέ τό ἴδιο ἀκρωτηριασμένο σάρκινο σῶμα. Ὁ Παντοδύναμος Θεός, σύμφωνα μέ τό ὅτι ἐγέννησε τόν Ἰησοῦ μέ τό ἅγιό του πνεῦμα σέ πνευματική υἰότητα τόν ἀνεξωποίησε σέ πνευματική ζωή στους ἀόρατους οὐρανούς, σέ ζωή ἀθάνατη, θεία, ζωή».

γ) **«Πράγματα εἰς τά ὅποια εἶναι ἀδύνατον νά ψευσθῇ ὁ Θεός», σελ. 355:** «Τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατηναλώθη ἐπάνω στή γῆ καί δέν ἐλήφθη στόν οὐρανό».

Ἐπομένως, σύμφωνα μ' αὐτές τίς διδασκαλίες τής «Σκοπιᾶς», τό ἀνθρώπινο σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν ἐπῆγε στους οὐρανούς, ἄρα ἀποκλείεται νά τό παρουσιάσει ὁ Θεός. Τί μένει πάντοτε κατά τά κείμενα τής εταιρίας; Τό πνευματικό σῶμα; Αὐτό θά ἐπιδείξει ὁ Θεός Πατέρας στόν χιλιετή αἰώνα; Τό βέβαιο εἶναι ὅτι ὁ «δοῦλος» αὐτοδιαψεύδεται -εἴτε πρόκειται γιά σάρκινο σῶμα εἴτε γιά πνευματικό-, φανερώνοντας ἄλλη μία φορᾶ τήν ἀναξιοπιστία του.

Ἄς δοῦμε ἓνα ακόμη παράδειγμα:

«Ἡ κιθάρα τοῦ Θεοῦ», σελ. 224: «Ὁ ἀναγεννηθεῖς, ἐγεννήθη ὑπό τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ τοιοῦτος εἶναι ἐπίσης «κεχρισμένος». Ἡ χρῆσις ή τό χρῆσιμα αὐτολαμβάνεται».

Σελ. 340: «Οἱ τοιοῦτοι (κεχρισμένοι) ἔχουσι ὑπόσχεσιν ὅτι θέλουσι γίνει κοινωνοί θείας φύσεως καί τοιουτοτρόπως θά

ἔχωσιν ἐξουσίαν νά μεταδίδωσι ζωὴν εἰς ἄλλους».

Μέ ποιόν τρόπο «αὐτολαμβάνεται» τό χρῆσμα; Μπορεῖ ὁ καθέννας νά «αὐτοχρίεται»; Ἄρα, οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» δέν ἀναγεννῶνται ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μόνοι τους αὐτοανακηρύσσονται ἅγιοι.

Στήν συνέχεια ἡ «Σκοπιά» γίνεται τολμηρότερη καί ἀσεβής πρὸς τόν Θεό, γιατί κηρύττει ὅτι οἱ κεχρισμένοι θά γίνουν κοινωνοὶ θείας φύσεως. Ἡ ἑταιρία δέν ἀναφέρει γιά τήν ἐν Χριστῷ θέωση κατά χάριν, ἀλλά διδάσκει ὅτι θά γίνουν Θεοὶ κατ' οὐσίαν καί γι' αὐτό θά μπορούν νά μεταδίδουν ζωὴ σέ ἄλλους. Θά ὑπάρχουν κατά συνέπεια πολλοὶ «θεοὶ» οἱ ὁποῖοι θά εἶναι ζωοδότες. Ὁ Θεός Πατέρας, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν ἔχουν πλέον καμία θέση, τούς ἔχει ὑπό περιορισμό ἡ «Σκοπιά», ἐφ' ὅσον τήν θέση καί τό ἔργο τους ἀναλαμβάνει ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» ὡς ἄλλος Ἐωσφόρος. Ποιούς ὅμως θά ζωοποιοῦν οἱ «ζωοδότες» αὐτοί, καί πότε λαμβάνουν χώρα αὐτά τά γεγονότα; Ἀκόμη, τί ἀπαντᾷ ἡ ἑταιρία σχετικά μέ αὐτούς τούς «ζωοδότες»;

1-5-07, «Σκοπιά», σελ. 31: «εν τούτοις ὁ ἀριθμὸς τῶν γνησίων χρισμένων που ἐγιναν ἀπιστοὶ πιθανῶς δέν εἶναι μεγάλος».

Συνεπῶς, ὅσοι «ζωοδότες», ὑπῆρξαν ἄπιστοι, παρέσυραν μαζί τους στήν πτώση καί τούς ἄλλους, στοὺς ὁποίους εἶχαν δώσει ζωὴ. Ἔχομε, λοιπόν, τήν πτώση τῶν «θεῶν» καί τῆς συνοδείας αὐτῶν.

Ἀλλά ὑπάρχει καί συνέχεια:

«Κυβέρνησις», σελ. 341, 345: «Οἱ ἄνθρωποι θά πληρῶνουν μικρὸ καί λογικὸ φόρο (κατά τήν χιλιετῆ βασιλεία στόν παράδεισο στή γῆ)».

Στόν παράδεισο τῆς «Σκοπιάς» θά ὑπάρχουν Ἐφορίες γιά νά εἰσπράττουν τούς φόρους. Ἐάν δέν ἦταν τραγικά ὅλα αὐτά γιά τήν διανοητικὴ κατάσταση τῶν πλανημένων ἀδελφῶν μας, εἶναι τό λιγότερο ἀστεία καί στεροῦνται σοβαρότητας, ὅπως καί ἄλλες διδασχές τοῦ «δούλου». Τό σύνδρομο τῶν οικονομικῶν δραστηριοτήτων της δέν ἀφήνει τήν

ἑταιρία νά ἀπλώνεται καί στόν ὑποσχόμενο «παράδεισό» της. Ἔτσι ἐξηγεῖται γιατί στήν περιγραφή, ποὺ κάνει παρουσιάζοντας τόν στρατό τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος θά πολεμήσει κατά τή μάχη στόν Ἀρμαγεδδώνα -ὅπου ἀναφέρει λεπτομερῶς ποιοὶ τόν ἀποτελοῦν- δέν περιλαμβάνονται οἱ ἐφοριακοί!

1984. «Επιβίωση», σελ. 126: «(Ὁ πολὺς ὄχλος) μολονότι δέν εἶναι πνευματικοὶ Ἰσραηλίτες, αποφασίζουν νά ενωθοῦν μαζί τους καθὼς ἐκεῖνοι ταξιδεύουν πρὸς τὴν Νέα Τάξη τοῦ Θεοῦ. Για νά γίνει αὐτό, πρέπει νά κόψουν δεσμούς με κοσμικοὺς συγγενεῖς καί ἀνθρώπινες κυβερνήσεις».

Κατ' ἀρχάς, ἀπὸ τό κείμενο αὐτό, πληροφορούμαστε, ὅτι καί ὁ Θεός, ἀκολουθώντας τό ρεῦμα τῆς ἐποχῆς ἔχει τήν δική του «Νέα Τάξη». Δέν διευκρινίζει ὅμως τό κείμενο ποιά εἶναι ἡ «Νέα Τάξη» τοῦ Θεοῦ, ποιές οἱ ἐπαγγελίες της καί ποιός ὁ λόγος τῆς δημιουργίας της. Ὡστόσο ὑπάρχει κάποιο εἶδος ταξιδιοῦ τό ὁποῖον ἀκολουθοῦν οἱ «χρισμένοι», ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ «Σκοπιά». Γιά νά ἐνταχθοῦν ὅμως σ' αὐτὴ τὴν πορεία πρὸς τὴν «Νέα Τάξη», οἱ ὄχλοι πρέπει νά μποῦν γενικά στό περιθώριο τῆς κοινωνίας. Γιατί ἐπιβάλλεται νά κόψουν τούς δεσμούς μέ τούς συγγενεῖς, οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» -ἀκόμα κι ἂν αὐτοὶ εἶναι γονεῖς, ἀδέλφια, σύζυγοι, παιδιὰ κ. ἄ.- καθὼς καί μέ τίς ἀνθρώπινες κυβερνήσεις. Μέ τόν τρόπο αὐτό γίνονται πλέον τέλεια πειθήνια ὄντα, χωρὶς ταυτότητα, ἀπλοὶ ἀριθμοὶ στόν κατάλογο τῶν δούλων τοῦ «δούλου».

«Ἔστω ὁ Θεός Ἀληθής», σελ. 276: «ἀφοῦ ἀναστηθοῦν ἀπὸ τούς τάφους (Π. Ο.), δέν λαμβάνουν μέρος στήν γέννηση τέκνων, γιατί σ' αὐτούς ἐφαρμόζεται τό Λουκά Κ' 34-36».

Ἀναφέροντας ἡ ἑταιρία τά ἐδάφια Λουκά Κ' 34-36, αὐθαιρετεῖ καί πάλι. Οὔτε τὴν ἐνδιαφέρει ὅτι ἀντιφάσκει μέ τὴν διδασκαλία της περὶ τοῦ «πολλοῦ ὄχλου», στοὺς ὁποίους ὑπόσχεται γήινη ἐλπίδα. Ὅτι, δηλαδή, ὅταν ἀναστηθοῦν θά τρώγουν, θά ἐργάζονται, θά

διδάσκονται -τά έντυπα πού θά έκδίδει ή «Σκοπιά»- κατά τήν χιλιετία, θά παντρεύονται καί θά τεκνοποιοῦν. Αὐτά γράφουν τά βιβλία, βιβλιάρια καί αὐτά κηρύττει.

Τά ἐδάφια τοῦ Λουκᾶ Κ' 34-36, εἶναι ή ἀπάντηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στοὺς Σαδδουκαίους, οἱ ὅποιοι δέν πίστευαν στήν ἐκ νεκρῶν ἀνάσταση, γι' αὐτό ρώτησαν τόν Ἰησοῦ Χριστό γιά «τή γυναίκα, πού κατά τόν νόμο τοῦ Μωϋσέως παντρεύτηκε ἐπτά ἀδελφούς, γιά νά ἀναστήσει σπέρμα...». Στήν ἀνάσταση, τίνος γυναίκα θά εἶναι; «Καί ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς. Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου νυμφεύουσι καί νυμφεύονται, οἱ δέ καταξιοθέντες νά ἀπολαύσωσιν τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν οὔτε νυμφεύουσιν οὔτε νυμφεύονται, διότι οὔτε νά ἀποθάνωσι πλέον δύνανται, ἐπειδή εἶναι ἰσάγγελοι καί υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ὄντες υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως...».

Στό συγκεκριμένο βιβλίο της, ή «Σκοπιά» κηρύττει γιά τούς ἀναστηθέντες «ὄχλους» ὅτι θά εἶναι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καί ἰσάγγελοι. Στήν πραγματικότητα ψεύδεται -δέν μετροῦμε πλέον τίς πόσες φορές- γιατί ή ἴδια καί μέ τόν γραπτό λόγο της καί μέ τόν προφορικό, διδάσκει, ὅτι οἱ ἀνήκοντες στόν «πολύ ὄχλο» δέν ἔχουν τόν Θεό πατέρα οὔτε οὐράνια ἐλπίδα. Στήν χιλιετή βασιλεία θά ἔχουν τόν Ἰησοῦ Χριστό πατέρα καί τόν Θεό Πατέρα, θά τόν ἔχουν παππού. Ἐπίσης κατά τή χιλιετή βασιλεία θά κρίνονται καί ἐάν δέν πράττουν τίς ἐντολές τοῦ Ἰεχωβά, θά πεθαίνουν, ὅπως καί κατά τό τέλος τῆς χιλιετίας ὅταν πλέον ή ἀνθρωπότητα θά ἔχει τελειοποιηθεῖ. Τότε θά λυθεῖ ὁ Σατανάς καί θά πλανέψει πολλούς, σάν τήν ἄμμο τῆς θαλάσσης, ἀπό τούς τελειοποιημένους, οἱ ὅποιοι θά καταστραφοῦν μαζί μέ τόν Σατανά γιά πάντα. Τό θέμα ἀφορᾶ τούς ὀπαδούς, οἱ ὅποιοι ἄς προσπαθήσουν νά ἐννοήσουν πού ἀκριβῶς τούς ἐντάσσει ὁ «δοῦλος» καί ἄς ἐπιλέξουν ή τήν ἀλήθεια τῆς ἀγίας Γραφῆς ή τά μυθεύματα τοῦ «δοῦλου».

Ἄς κλείσουμε μέ δύο ἀκόμη παράδοξες διδαχές τῆς «Σκοπιάς».

«ΠΛΟΥΤΗ», σελ. 172: «Ὁ Σατανάς ἠπάτησε τήν Εὔα. Τότε ἐνεφανίσθη καί ὁ Ἀδάμ καί ἔμαθε παρά τῆς Εὔας τί εἶχε λάβει χώραν, καί “ἔφαγε” καί αὐτός ἐπίσης ἐκ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἀδάμ δέν ἠγάπα τόν Θεόν, διότι ἐκουσίως παρήκουσεν εἰς αὐτόν (Α' Τιμ. Β' 14). Οὔτε ἠγάπα τήν Εὔα, διότι ἐάν τήν ἠγάπα θά ἐξεζήτηι τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, δεόμενος διά τήν συγχώρησίν της ἐφ' ὅσον αὐτή ἠπατήθη. Ὁ Ἀδάμ ἐγνώριζεν ὅτι ή Εὔα θά ἐχωρίζετο ἀπ' αὐτοῦ ἐάν αὐτός παρέμενε πιστός εἰς τόν Θεόν καί ἤθελε νά τήν ἔχη διά τήν ἰδίαν του εὐχαρίστησιν».

Βάσει αὐτοῦ τοῦ κειμένου, ὁ Ἀδάμ ἀντιμετώπισε τό ἐξῆς δίλημμα: ή τόν Θεό ή τήν Εὔα. Τελικά προτίμησε τήν Εὔα, τήν ὅποια δέν ἀγαποῦσε μέν, δέν ἤθελε ὁμως νά τήν ἀποχωριθεῖ. Ἐδῶ κυριαρχεῖ τό σαρκικό φρόνημα τῆς ἐταιρίας. Ὑποστηρίζει ὅτι τήν ἤθελε, «διά ἰδίαν εὐχαρίστησιν». Ἔχουν ὁμως ἔτσι τά πράγματα; Ἡ ἀγία Γραφή, παρουσιάζοντας τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, περιγράφει διαφορετικά τά γεγονότα (Γέν. Γ' 1-12).

Ἡ Εὔα καί ὁ Ἀδάμ παράκουσαν τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ καί συνεργάστηκαν μέ τόν Σατανά. Στήν ἐρώτηση τοῦ Θεοῦ τί ἔκαμαν; Ἡ Εὔα κατηγοροῦσε τόν ὄφι ὁ δέ Ἀδάμ κατηγορεῖ τόν Θεό, γιατί τοῦ ἔδωσε τήν Εὔα λέγοντας «ή γυναίκα τήν ὅποιαν μου ἔδωσες...», ἐνῶ ὅταν τήν πρωτοαντίκρουσε, μετά τή δημιουργία της, εἶπε: «αὐτό εἶναι ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καί σάρξ ἐκ τῆς σαρκός μου». Ἐπομένως ὁ ἰσχυρισμός τῆς ἐταιρίας εἶναι δικό της ἐπινόημα.

«ΖΩΗ», σελ. 85: «Ἐξω τῆς Ἐδέμ τρεφόμενοι μέ τούς ἀτελεῖς καρπούς τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἦσαν δηλητηριώδεις ὁ Ἀδάμ καί ή Εὔα κατήλθον βαθμιδόν στόν θάνατον».

Ὁ «θεός» τῆς «Σκοπιάς» ἐξαπέστειλε τούς πρωτοπλάστους ἀπό τήν Ἐδέμ, ὅπου ἔξω ὑπῆρχαν δηλητηριώδεις καρποί μέ τούς ὁποίους ἐτρέφοντο καί ἔτσι -βαθμιδόν- πέθαναν. Τί κηρύττει ή «Σκοπιά»; Ὅτι ὁ «θεός» της, δολοφόνησε τούς πρωτοπλάστους; Εἶναι αὐ-

τός ὁ Θεός τῆς ἁγίας Γραφῆς, ὁ Θεός τῶν Χριστιανῶν, ὁ γεμᾶτος ἀγάπη τόση ὥστε καί αὐτή τὴν ὥρα τῆς πτώσεως τῶν πλασμάτων του, τοὺς δίνει τὸ πρῶτο Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας;

Τέλος, ἡ «Σκοπιά» κηρύσσει παράξενα πράγματα καί γιὰ τὸν Σατανᾶ:

«**Δημιουργία**», σελ. 332: «Ἡ ἐκδίωξη τοῦ Σατανᾶ τὸ 1914».

«**Διεκδίησις**», σελ. 30: «Ἀπὸ τὸ 1914 ὁ Χριστός κάμει πόλεμον μέ τὸν Σατανᾶ ἕως ὁ πονηρός ἐκκαθαρισθῆ τελείως».

«**Πάντα δοκιμάζετε**», σελ. 110: «Ὁ Σατανᾶς ἐρρίφθη στῆ γῆ τὸ 1914-1918 μ. Χ.».

«**Γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου**», σελ. 353: «στό ἔτος 1914, ὅταν ἠγέρθη ὁ Μιχαήλ, ἄρχισε στὸν οὐρανὸ ὁ πόλεμος γιὰ τὴν ἔξωση τοῦ Διαβόλου καί τῶν δαιμόνων του. Ὁ Διάβολος ἠττήθη ἀπὸ τὸν Μιχαήλ καί ὑπάρχει Γραφικός λόγος νά πιστεύωμε ὅτι τὸν καιρὸ τοῦ ἑτησίου ἑορτασμοῦ τοῦ δεῖπνου τοῦ Κυρίου στίς 26 Μαρτίου 1918, ὁ Σατανᾶς ἢ Διάβολος κατερρίφθη στῆ γῆ».

Γιὰ τὸ πότε ἐκδιώχθηκε ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, κατὰ τὴν «Σκοπιά», οἱ χρονολογίες ποικίλουν, ὅπως διαβάσαμε. Ἔτσι ὁ ἀναγνώστης ἐπιλέγει ὅποια θέλει -τὸ πιθανότερο καμία-, γιατί μελετώντας τὰ κείμενα ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλες αὐτές οἱ ἀλλαγές εἶναι ἀβάσιμες καί ὡς ἐκ τούτου δέν ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνη. Ὁ ὁπαδός ὅμως τρέφεται μέ τὴ «νωπὴ τροφή» πού τοῦ προσφέρει ὁ «δοῦλος» ὅπως αὐτὴ ἢ τελευταία ἡμερομηνία τῆς **26-3-18**, ἡμέρα τῆς «ἀναμνήσεως». Τὸ ἐρώτημα παραμένει: Ἀπὸ ποῦ ἢ ἀπὸ ποιὸν ἢ ἑταιρία παίρνει τίς πληροφορίες τίς ὁποῖες κηρύττει;. Τὸ βέβαιο πάντως εἶναι, ὅχι ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἡ συνέχεια περὶ τὸν Σατανᾶ, στό βιβλίον τῆς «Σκοπιᾶς»:

«**ΦΩΣ**», **Τόμος Β'**, σελ. 201: «Τὸ βάρος τοῦ κύρους τῶν Γραφῶν ἀποδεικνύει, ὅτι εὐθύς μετὰ τὸν Ἀρμαγεδδῶνα καί πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ κόσμου διὰ τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ὁ Χριστός Ἰησοῦς, ὁ μέγας ἐκτελεστικός ἀξιωματοῦ-

χος, θά συντριψῆ καί θά φονεύσῃ τὸν Σατανᾶν».

Σελ. 211: «Ὁ Σατανᾶς μέλλει νά ἀποθάνει διὰ δευτέραν φοράν...».

Σελ. 220: «Αἱ Γραφαὶ δεικνύουν ὅτι ὁ Θεός δυνατὸν νά διατηρήσῃ τὸ σῶμα τοῦ Σατανᾶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν χιλίων ἐτῶν καί νά τὸ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῶν πνευματικῶν ὄντων, ὅπως οἱ τοιοῦτοι θεαταὶ γνωρίσουν ὅτι εἶναι καιρός, μετὰ ταῦτα δέ κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου αὐτῆς, θ' ἀναστήσῃ τὸν Σατανᾶ ἐκ τοῦ θανάτου καί θ' ἀναξωποιοῦσῃ τὸ σῶμα του».

«Αἱ Γραφαὶ δεικνύουν...». Ὁ «δοῦλος» ἐπικαλεῖται τὸ βάρος τοῦ κύρους τῶν Γραφῶν. Ἡ πρόταση αὐτὴ μας διαβεβαιώνει, πὼς ὅτι διαβάσαμε εἶναι Ἀγιογραφικὰ κατοχυρωμένο. Ἔτσι, λοιπόν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός φονεύει τὸν Σατανᾶ. Ὁ φονευμένος ὅμως Σατανᾶς θά πεθάνει καί δευτέρη φορά -κάτι ἐξωπραγματικό-, καθὼς τὰ παρανοϊκὰ τῆς ἑταιρίας δέν ἔχουν τέλος. Ὅπως δεικνύουν οἱ Γραφές, μᾶς λέγει ὁ «δοῦλος» -ποῦ τὸ διάβασε, ἄγνωστο-, ὅτι ὁ Θεός θά διατηρήσῃ τὸ σῶμα τοῦ Σατανᾶ, γιὰ νά τὸ ἐκθέσῃ στὰ πνευματικὰ ὄντα, ὥστε νά βεβαιωθοῦν ὅτι εἶναι νεκρός. Τέλος τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ παραλόγου: Ὁ Θεός θ' ἀναστήσῃ τὸν Σατανᾶ καί θά ζωοποιήσῃ τὸ σῶμα του.

Αὐτὰ πού παρουσιάσαμε εἶναι ἓνα ἐλάχιστο δείγμα αὐτοῦ τοῦ εἴδους διδασκαλιῶν τῆς ἑταιρίας. Ἄς ἀναλογισθοῦν οἱ παγιδευμένοι ἀδελφοί μας: Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῶν Ἀποστόλων ὑπάρχει νέφος ἀγίων, οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν μαρτύρια καί θανατώθηκαν μέ φρικτοὺς τρόπους, γιὰ μόνον τὸν λόγο ὅτι ἐβίωσαν καί κήρυτταν τὸν Ἰησοῦ Χριστό καί εἶχαν ἐπίγνωση τοῦ τί πράττουν. Καί φυσικά, «Σκοπιά» δέν ὑπῆρχε νά τοὺς... καθοδηγεῖ, ἀφοῦ κυκλοφόρησε γιὰ πρώτη φορά τὸ 1879 μ. Χ. Οἱ ἅγιοι ζοῦσαν ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ ὁποῖα δίδασκε καί διδάσκει -πάντοτε καθοδηγουμένη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο- ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια καί μόνον τὴν ἀλήθεια!

Στὴ «Σκοπιά» ὑπάρχει ἀλήθεια, πού σώζει τὸν ἄνθρωπο;

ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

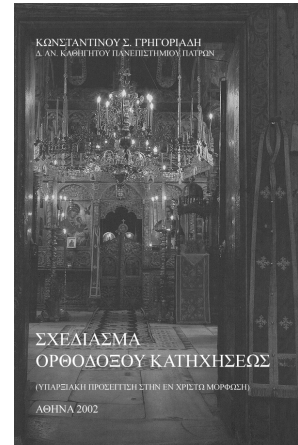
του κ. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη,
άν. Καθηγητού Πανεπιστημίου Πατρών

- * Άπευθύνεται στη σύγχρονη Έλληνική οικογένεια για την έν Χριστῶ παιδαγωγία τῶν παιδιῶν.
- * Προβάλλει τήν ὑπευθυνότητα τῶν ἐνηλίκων (γονεῖς παιδαγωγοί - πνευματικοί) ἔναντι τῆς ὀμαλῆς ἀναπτύξεως τῶν παιδιῶν.
- * Ἀποκαλύπτει τήν ἐν Χριστῶ σύσταση καί λειτουργία στή ζωή τοῦ παιδιοῦ μέ τήν προσφορά τῆς εὐαγγελικῆς ἀλήθειας.
- * Παρέχει κατηχητικές προσβάσεις μέ βάση τήν ἀρχέτυπη καί ζῶσα παρουσία τοῦ Χριστοῦ σέ κάθε ἄνθρωπο.
- * Ὑποδεικνύει τήν πληρότητα τῶν ὑπαρξιακῶν ἀναγκῶν τοῦ παιδιοῦ στήν κοινωνία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.
- * Ἐμφανίζει τό ἀπαραίτητο τοῦ λειτουργι-

κοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας στή διαμόρφωση τοῦ παιδιοῦ.

- * Προτείνει τήν μετοχή τῶν γονέων καί διδασκάλων στήν κοινωνία τῆς ἀγάπης, ὡς καθοριστικοῦ παράγοντα στήν ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ.
- * Διαμορφώνει τόν κατηχούμενο μέ τόν ἐξοπλισμό τῆς «εἰκόνας τοῦ Θεοῦ» παρ' ὅλη τήν ἐπικάλυψή της ἀπό τήν ἁμαρτία.
- * Ἀπομακρύνει καί προφυλάσσει τά παιδιά ἀπό τά ἀδιέξοδα τῶν ναρκωτικῶν, τῶν παραθρησκευτικῶν καί τῶν σατανιστικῶν μεθοδεῶν.

Προμηθευθεῖτέ το ἀπό τά βιβλιοπωλεῖα, τίς «Ἐκδόσεις Σταμούλη» (τηλ.: 210 5238305) ἢ ἀπό τήν Π. Ε. Γ. (τηλ.: 210.6082.271, 210.6396.665).

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

του κ. Νικόλαου Σταυριανίδη,
Πρωτοδίκη Διοικητικῶν Δικαστηρίων,
Διπλωματούχου DEA Δημοσίου Δικαίου
και DEA Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου

Ἐξαιρετικά ἐπίκαιρο ἔχει καταστῆ στίς μέρες μας τό βιβλίο «Θρησκευτική Ἐλευθερία» του Ν. Σταυριανίδη.

Στό βιβλίο αὐτό ἀπαντῶνται, ἤδη ἀπό τό 1996, μέ ἐπιχειρήματα τά ζητήματα πού τέθηκαν πρόσφατα ἀπό τήν Κίνηση γιά τόν ἀποχριστιανισμό τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἀπό τή θεματολογία τοῦ βιβλίου: Ἡ νομική σημασία τοῦ Προομιου τοῦ Συντάγματος (τό Προόμιο δέν ἀναθεωρεῖται), ἡ προστασία τῶν ὀρ-

θοδόξων χριστιανῶν ὡς συνταγματική ὑποχρέωση τῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας, ἡ θρησκευτική ἐκπαίδευση, ἡ προστασία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἑτεροδόξων καί ἑτεροθρήσκων χωρίς προσβολή τῶν ἀντιστοίχων δικαιωμάτων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τά ἐγκληματικά δόγματα νεοφανῶν αἱρέσεων, νομική θεματολογία κ.ἄ.

Προμηθευθεῖτέ το ἀπό τά βιβλιοπωλεῖα, τίς «Ἐκδόσεις Σταμούλη» (τηλ.: 210 5238305) ἢ ἀπό τήν Π. Ε. Γ. (τηλ.: 210.6082.271, 210.6396.665).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΙΘ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ἱερόν Προσκύνημα Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου
(Προκόπι Εὐβοίας, 29.10.2007-1.11.2007)

Μέ θέμα: «Ἐσωτερισμός», πραγματοποιήθηκε καί ἐφέτος ἡ ΙΘ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἵρέσεων καί παραθρησκείας.

Ἡ Συνδιάσκεψη, πού τελοῦσε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, ἔλαβε χώραν στό Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, στό Προκόπι Εὐβοίας, ἀπό 29/10 μέχρι 1/11/2007, μέ τήν φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου καί ὑπό τήν προεδρεία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τῆς Συννοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων.

Συμμετεῖχαν σ' αὐτήν 9 Ἐντεταλμένοι Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί 62 Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου.

Μέ βάση τίς εἰσηγήσεις, συζητήσεις καί προτάσεις τῶν συνέδρων, ἡ Συνδιάσκεψη κατέληξε στά ἑξῆς:

Πορίσματα

1) Ὑστερα ἀπό μιά μακρά περίοδο κάμψεως τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου, καθῶς καί μετά τήν κατάρρευση τῶν ὑλιστικῶν καί ἀντιθρησκευτικῶν ἰδεῶν καί πρακτικῶν τοῦ 20^{ου} αἰῶνος, διαπιστώνουμε μιά ἀπρόσμενη στροφή τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου στή θρησκευτικότητα καί τήν πνευματική

ἀναζήτηση. Δυστυχῶς ὅμως ἡ θρησκευτικότητα αὐτή, ἀντί νά ἀναζητήσει τόν ἀληθινό Θεό Ἰησοῦ Χριστό, παγιδευμένη ἀπό τήν σύγχρονη ἐντελῶς ὑποκειμενική φιλοσοφία, ἐπῆρε λάθος δρόμο καί ὀδηγεῖ πολλούς σέ μιά θρησκευτικότητα, πού βάση της ἔχει τόν Ἀποκρυφισμό καί τόν Ἐσωτερισμό, πού ἔχουν προσλάβει μορφή ἐπιδημίας σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

2) Ὁ Ἐσωτερισμός αὐτοπαρουσιάζεται σάν μιά μυστική γνώση, μὴ κοινοποιήσιμη στούς ἀμυήτους. Ἀποκτᾶται μέ διαδοχικές μυσίες, πού τάχα ἐπιτυγχάνονται μέ αὐτονομημένες τεχνικές, οἱ ὁποῖες σκοπό ἔχουν νά ἐνεργοποιήσουν δῆθεν κρυμμένες ἐσωτερικές δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση μιᾶς ἐλίτ, μέ ὑψηλότερες τάχα ἀναζητήσεις.

3) Ὁ Ἐσωτερισμός ξεκινάει μέ βάσεις παγανιστικές συνδεδεμένες μέ τίς εἰδωλολατρικές θρησκείες καί μάλιστα τῆς ἐποχῆς τῆς παρακμῆς τους καί καταλήγει νά ἐντάσσεται στό εὐρύτερο σύστημα τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ, μέ πιό ἰσχυρή ἐπάνω του τήν ἐπίδραση τοῦ θεοσοφικοῦ κινήματος.

4) Κοινός τόπος ὄλων τῶν Ἐσωτεριστικῶν ὁμάδων εἶναι ὁ θρησκευτικός συγκρητισμός, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τήν μοναδική ἀθεντία μιᾶς συγκεκριμένης θρησκείας, καί καλλιεργεῖ τήν πίστη ἢ ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες ὀδηγοῦν στήν ἴδια «Ἐσώτερη Ἀλήθεια» ἢ ὅτι ὁ Ἐσωτερισμός ἀποτελεῖ ὑπέρβαση ὄλων τῶν θρησκειῶν.

5) Στή χώρα μας ὁ Ἐσωτερισμός ἐμφανίζεται ἀπό τό τελευταῖο τέταρτο τοῦ 19^{ου} αἰῶνος. Κατά τήν ἱστορική του διαδρομή δρᾷ μέ πλῆθος ἐξωχριστιανικῶν ὁμάδων, ὅπως ὁ Τεκτονισμός, ἡ Θεοσοφία, ἡ Ἀνθρωποσοφία, καί μέ ἐξευρωπαϊσμένες μορφές τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καί τῶν πρακτικῶν

τους (Γιόγκα, Διαλογισμός, Ρέικι, Ρεφλεξολογία, Τάι Τσί, ενεργειακές μορφές τύπου Τσί, πολεμικές τέχνες της Ανατολής κ.λ.π.), πού από τούς άγνωστους τήν ἀλήθεια γίνονται δεκτές σάν πρακτικές υγείας καί εὐεξίας. Στά πλαίσια αὐτά καλλιιεργεῖται ἡ λεγόμενη «Θρησκεία Πελατών», πού ἀποτελεῖ κυρίαρχο φαινόμενο μέσα στήν χαώδη «Υπεραγορά Θρησκείας».

6) Ὁ Ἐσωτερισμός εἶναι ἓνα πνευματικό κίνημα ἀνθρωποκεντρικό. Ἀρνεῖται τόν Θεό ὡς Πρόσωπο παντοδύναμο, Δημιουργό καί Σωτήρα τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἀδυνατώντας νά ξεπεράσει τήν ἔντονα προσωπική θρησκευτικότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καταφεύγει στά ψυχικά θρησκευτικά συναισθήματα καί στόν ἐσωτερικό γύρω ἀπό αὐτά στοχασμό.

7) Κυρίαρχο δόγμα τοῦ Ἐσωτερισμοῦ εἶναι ὅτι Θεός, οὐράνια, ἐπίγεια, ὅλα στόν κόσμο εἶναι ὁμοούσια. Τά πάντα εἶναι «Ἕνα», μία «Παγκόσμια Συμπαντική Ἐνέργεια». Ὅλα ἀπορρέουν ἀπό αὐτήν. Ὅλα εἶναι προβολές αὐτῆς τῆς Συμπαντικῆς Ἐνέργειας. Δέν ὑπάρχει δημιουργία. Ὅλα Θεός καί ὕλη εἶναι ἐξ ἴσου ἄχρονα καί αἶδια. Ὁ Ἐσωτερισμός δέν δέχεται διάκριση τῆς θείας οὐσίας ἀπό τήν οὐσία τῶν κτιστῶν ὄντων.

8) Ἔτσι, γιά τόν Ἐσωτερισμό, ὁ ἀνθρώπος μόνον τότε βρίσκει τό ἀληθινό του «ἐγώ», ὅταν χάσει κάθε αἴσθηση προσωπικῆς ὑπαρξῆς καί ὑπόστασης, ὅταν ἀπορροφηθῆ στήν ἀπρόσωπη «συμπαντική ἐνέργεια» ἐπομένως, ὅταν πάψει πιά νά ὑπάρχει δηλαδή μέ τήν ἐκμηδένισή του!

9) Βασική τεχνική τοῦ Ἐσωτερισμοῦ εἶναι ὁ Διαλογισμός. Ὑπάρχουν πολλές μορφές διαλογισμοῦ. Κοινός παρονομαστής ὅλων εἶναι ὅτι δέν ἀποτελοῦν προσευχή. Καί πράγματι ὁ διαλογιζόμενος δέν ἐπιδιώκει διαπροσωπική κοινωνία μέ τόν Χριστό, ἀλλά νά διαμορφώσει τήν προσωπική του συνειδητότητα, νά ταυτιστεῖ μέ τίς ἀρχές τοῦ ἐσωτερισμοῦ φθάνοντας στό σημείο νά πιστεύει τόν ἑαυτό του σάν «Χριστό», δηλαδή σέ μία εἰδωλοποίηση τοῦ ἑαυτοῦ του.

10) Ἡ σύγχρονη φιλοσοφία τοῦ φιλελευθερισμοῦ, τοῦ «πολιτικῶς ὀρθοῦ» καί τῶν κρατικῶν νομοθεσιῶν ἀναγνωρίζουν στό κάθε ἄτομο ἀπόλυτο καί ἀπαραβίαστο δικαίωμα νά πιστεύει ἢ νά μήν πιστεύει, καί νά ἀναζητεῖ τόν Θεό μόνος του, νά τόν δέχεται ὅπως θέλει, ἂν θέλει καί ὅποτε θέλει, ἐσωτερικά, μέσα του, καί ἐσωτεριστικά, δηλαδή μέ τό εὐκόλο καλούπι, πού τοῦ προτείνουν τά κέντρα μνήσεως στόν ἐσωτερισμό.

11) Ὁ Ἐσωτερισμός προπαγανδίζεται ἀπό συγκεκριμένα κέντρα, πού ἐμφοροῦνται ἀπό τό πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς», μέ κύριο στόχο τήν ὑποτίμηση τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τόν παραμερισμό τοῦ Χριστοῦ.

12) Ὁ Ἐσωτερισμός, γέννημα τοῦ σύγχρονου ἀθεϊστικοῦ φιλελευθερισμοῦ ἀπορρίπτει τήν Θεία Ἀποκάλυψη. Κατά τόν Ἐσωτερισμό ὁ ἀνθρώπος ψάχνει μόνος του νά βρεῖ, ἂν καί τί ὑπάρχει πέρα ἀπό αὐτή τήν ζωή, καί ἔτσι καταντάει σέ μία χαώδη κατάσταση καί πίστεως καί πολύ περισσότερο πράξεως, ἀφοῦ ἔχει φθάσει νά δέχεται ὅτι δέν ὑπάρχει διάκριση μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ. Καί συνεπῶς ὅλα γιά τόν ὁπαδό τοῦ ἐσωτερισμοῦ εἶναι ἐξ ἴσου δεκτά.

13) Ἐμεῖς δεχόμεστε τήν μαρτυρία τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ὅτι ὁ Θεός ἀπό εὐσπλαγχνία καί φιλελευθερία, γιά νά μή καταντήσουμε σέ τέτοιες πλάνες, σέ τέτοια λάθη θεώρησης τῆς ζωῆς τῆς δικῆς μας καί τοῦ κόσμου, φανερώθηκε σέ μᾶς ἀπό δική Του πρωτοβουλία, καί μᾶς ἀποκάλυψε τήν μόνη αἰώνια καί μέ ἀντικειμενική ἀξία ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀποτυπωμένη στήν Ἁγία Γραφή, ὅπως αὐθεντικά ἐρμηνεύεται ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τό κυριώτερο στοιχεῖο τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως εἶναι ὅτι ὁ Θεός ἀγαπάει τόν κόσμο τόσο, ὥστε ἔδωκε τόν Υἱό Του γιά τήν σωτηρία μας. Καί ὅτι ὁ Υἱός Του εἰσῆλθε στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, ἦλθε ἐν τόπῳ καί χρόνῳ, καί σταυρώθηκε γιά μᾶς. Τό κύριο σημεῖο διαφορᾶς μεταξύ χριστιανικῆς πίστεως καί ἐσωτερισμοῦ εἶναι ὅτι ὁ Θεός δέν ἄφησε

τόν κόσμο μόνο του, αλλά ἐργάζεται για τήν σωτηρία τοῦ κόσμου. Καί ὅτι σώζει τόν κόσμο διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλαδή μέ βάση τήν πίστη στόν Χριστό. Ὅποιος δέν πιστεύει στόν Χριστό, ἐλπίδα σωτηρίας δέν μπορεῖ νά ἔχει.

14) Σημαντικός διάυλος για τή διοχέτευση τοῦ Ἑσωτερισμοῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» στή σύγχρονη κοινωνία εἶναι καί ὁ Νεοπαγανισμός, πού αὐτοπροβάλλεται ὡς δῆθεν συνέχεια τῆς «πατρῶας» παραδόσεως. Στόν νεοπαγανισμό ἐπιβιώνει δυναμικά ὁ Πνευματισμός, ἡ εἰδωλολατρία καί κυρίως ἡ μαγεία, ὅπως περιγράφεται στά βιβλία τοῦ Ἑρμητικοῦ Corpus.

15) Πληθώρα μαρτυριῶν τῶν νεωτέρων παγανιστῶν τῆς σύγχρονῆς μας νεοειδωλολατρίας (π.χ. «Ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων στό Θρησκευμα», «Ἑλλήνων Ἱερατεῖον») τονίζουν ὅτι οἱ ὅποιες τελετές μαγείας, ἢ γενικά λατρείας τους, παρακωλύονται ἀπό τήν πλησίον ὑπαρξή χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Τέτοιες μαρτυρίες μᾶς ἔρχονται καί ἀπό τήν μακροαίωνα ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί μᾶς λέγουν ὅτι τά πνεύματα, πού ἐνεργοῦν στίς μαγικές τελετές τῆς νεοειδωλολατρίας εἶναι δαιμόνια, δηλαδή ἐκπεσόντες ἄγγελοι, πού δέν ἀντέχουν νά αἰσθάνονται παρουσία τοῦ Χριστοῦ κοντά τους, ἢ προφερόμενο τό ὄνομά Του, ἢ τήν δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, γιατί μπροστά στόν Χριστό εἶναι ἀνίσχυρα, ἕνα μηδέν, ἄγγελοι ἀποστάτες.

16) Ὁ Ἑσωτερισμός, ἐπίσης, ἀποτελεῖ ὑπόβαθρο τῆς ψυχαναλυτικῆς σχολῆς τοῦ Κάρλ Γιούνγκ, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ δέν ἀπορρίπτει ποτέ ριζικά καί ἀπερίφραστα τόν Χριστιανισμό, καί μάλιστα ἐνίοτε τόν ὑπερασπίζεται ὡς ζωτική παράδοση τοῦ δυτικοῦ κόσμου ἐναντι τῶν ποικίλων ἀνατολικῶν δοξασιῶν καί παραδόσεων, οὐσιαστικά πρόσκειται στόν πνευματισμό καί βρίσκεται σέ βαθιά καί ἀσυμφιλίωτη διάσταση μέ τήν Χριστιανική πίστη.

17) Ὁ Ἑσωτερισμός για δική του προπαγάνδα παρερμηνεῖ οὐσιαστικά καί συστη-

ματικά τά χριστιανικά γεγονότα καί κείμενα καί προσπαθεῖ νά ἐμφανισθεῖ ὡς «Χριστιανικός». Ἔτσι, συχνά, στά ἐσωτεριστικά κείμενα συναντᾶμε ἀποσπάσματα ἀπό τίς Ἅγιες Γραφές καί ἀπό τά λόγια τῶν νηπτικῶν Πατέρων, πού τά παρουσιάζουν εὐνοϊκά για τίς θέσεις τους. Αὐτή εἶναι, ἄλλωστε, ἡ μέθοδος, ὅχι μόνο τοῦ Ἑσωτερισμοῦ, ἀλλά καί ὄλων τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Μέ τήν μέθοδο αὐτή ἐπιδιώκουν – καί ἐνίοτε τό ἐπιτυγχάνουν – νά παραπλανήσουν καί νά παρασύρουν ἀστήρικτες ψυχές.

18) Ἡ ἀπόσταση τοῦ Ἑσωτερισμοῦ ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική πίστη εἶναι χλωδής! Διότι ὁ Ἑσωτερισμός εἶναι ἡ πλήρης ἔκφραση τῆς εἰδωλολατρικῆς καί δαιμονικῆς πλάνης για τήν αὐτονόμηση τοῦ ἀνθρώπου καί τήν πλήρη ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν ἀληθινό Θεό. Καί καταλήγομε: Ζωή τοῦ κόσμου δέν εἶναι ἕνας ψεύτικος ὑποκειμενικός διαλογισμός. Ζωή τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Χριστός, ὁ μόνος Ἀληθινός Θεός καί Σωτήρας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΙΘ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Δευτέρα, 29.10.2007

18.00. Ἁγιασμός.

Χαιρετισμός, ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.

Μηνύματα.

Κήρυξη ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἰρέσεων, Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελετίου. Ἐτήσια ἐνημέρωση, ὑπό τοῦ Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουροῦ, Γραμματέως τῆς Σ. Ε. ἐπί τῶν Αἰρέσεων.

Ἐπί τοῦ Προγράμματος.

19.30. Α΄ Εἰσήγηση: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἡ ἀποκεκαλυμμένη Σοφία τοῦ Θεοῦ».

Τρίτη, 30.10.2007.

- 09.00. Β' Εισήγηση:** Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος: «Θεώρηση του Έσωτερισμού έξ' επόψεως Όρθοδοξου».
- 09.40. Γ' Εισήγηση:** Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Γεωργόπουλος: «Ιστορία του Έσωτερισμού στην Ελλάδα».
- 10.20.** Συζήτηση επί των δύο Εισηγήσεων.
- 11.30. Δ' Εισήγηση:** Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος Κων/νος Στρατηγόπουλος «Στοιχεία έσωτερισμού στό διαλογισμό, τό Reiki καί τό Tai chi».
- 12.10. Ε' Εισήγηση:** Μοναχός κ. Άρσένιος Βλαγκόφτης: «Έσωτερισμός καί Νεοωριγενισμός τότε καί σήμερα».
- 12.50.** Συζήτηση επί των δύο Εισηγήσεων.
- 17.00. ΣΤ' Εισήγηση:** Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Αντώνιος Πινακούλας: «Ό έσωτερισμός στόν Νεοπλατωνισμό».
- 17.40. Ζ' Εισήγηση:** Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ευάγγελος Γκανάς: «Ό έσωτερισμός στόν Κάρολ Γιούνγκ».
- 18.20.** Συζήτηση επί των δύο Εισηγήσεων.

Τετάρτη, 31.10.2007.

- 09.00. Η' Εισήγηση:** Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Δανιήλ Γούβαλης: «Σταθερά κριτήρια άποδοχής καί άπορρίψεως πνευματικών ή δήθεν πνευματικών έμπειριών».
- 09.40. Θ' Εισήγηση:** Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κυριακός Τσουρός «Παραδείγματα έσωτεριστικής έρμηνείας του Χριστιανισμού».
- 10.20.** Συζήτηση επί των δύο εισηγήσεων.
- 11.30. Ι' Εισήγηση:** κ. Λάμπρος Σκόντζος, θεολόγος «Η άποκρυφιστική ύφή του νεοπαγανιστικού φαινομένου».
- 12.10.** Έπεξεργασία Πορισμάτων (α').
- 17.00.** Οί Έντεταλμένοι καί τό έργο τους (α').
- 18.00. ΙΑ' Εισήγηση:** Καθηγητής κ. Θεόδωρος Ζιάκας «Ό έσωτερισμός στόν

πνευματισμό καί ιδιαίτερα στόν Γκουρτζίεφ».

18.45. Συζήτηση.

Πέμπτη, 1.11.2007.

- 09.00.** Οί Έντεταλμένοι καί τό έργο τους (β').
- 10.00.** Έπεξεργασία Πορισμάτων.
- 11.00.** Γενική συζήτηση - Πορίσματα - Άνακοινωθέν.

Συντονιστής Προγράμματος:
π. Κυριακός Τσουρός.

(†) ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΣΑΤΟΣ

Μέ μεγάλο πόνο ψυχής προέψαμα τήν 5^η Ίανουαρίου 2008 στην αιωνιότητα τόν πολύτιμο συνεργάτη της Π. Ε. Γ. καί πολυαγαπημένο φίλο μας Βαγγέλη. Ανθρώπινη άδυναμία είναι νά μήν μπορούμε νά συγκρατούμε τήν οδύνη μας καί νά μήν μπορούμε νά αποκλείσουμε τό άμαρτωλό έρώτημα «γιατί;». Οί Χριστιανοί, έλεγε ποιμένας της Έκκλησίας μας, πρέπει νά επιδεικνύουν ύποταγή στό θέλημα του Κυρίου μας καί νά μή θέτουν έρωτήματα στίς άνεξερεύνητες βουλές Του, ιδιαίτερα μπροστά στό μυστήριο της ζωής καί του θανάτου.

«Έμεις οί Χριστιανοί», είπε κάποτε σέ όμιλία του στό «Σεμινάριο Όρθοδοξου Πίστewς» ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ίωάννης (Ζηζιούλας) «δέν πρέπει νά φοβόμαστε τόν θάνατο, αλλά νά τόν μισούμε, γιατί περιορίζει τόν ορίζοντα της αγάπης μας, ολιγοστεύει τά πρόσωπα πού βρίσκονται γύρω μας, πού μάς αγαπούν καί τά αγαπούμε άμεσα».

Καί μεϊς τώρα, μέ τήν έκδημία του φίλου μας Βαγγέλη, αισθανθήκαμε φτωχότερη τήν άγκαλιά της αγάπης μας από γνωστά, αγαπημένα μας πρόσωπα.

Ό Ευάγγελος Κατσατός υπήρξε στενός συνεργάτης του μακαριστου πατρός Άντωνίου Άλεβιζοπούλου. Έντάθηκε από τήν άρχή της

δεκαετίας του 1980 στην εύλογη «Ομάδα Έργασίας» του άειμνήστου πατρός Άντωνίου και έργασθηκε μέ ιερό ζήλο γιά τήν επίτευξη τών σκοπών τής Π. Ε. Γ. , πού είναι ή προστασία τών πιστών μας άπό τήν πλάνη και τήν άπώλεια.

Στρατεύθηκε μέ όλες του τίς δυνάμεις στόν κοινό μας άγώνα και προσέφερε πολύτιμες ύπηρεσίες στά πλαίσια τής Ένωσης, άρχικά ως Ταμίας της και επί σειρά έτών ως Άντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της.

Μας δίδαξε μέ τήν άθόρυβη παρουσία του και μέ τήν άκατάβλητη έργατικότητα του, τί σημαίνει ολοκληρωμένος άνθρωπος πού άκτινοβολεί τό πραγματικό ήθος. Ήταν φρόνιμος μέ τήν ούσιαστική σημασία τής λέξης, άνεξίκακος, πρᾶος, ταπεινός, γεμάτος άγάπη και άνθρωπιά, ύποδειγματικός οίκογενειάρχης μέ πλήρη άγάπη Χριστού στην έξαιρετο σύζυγό του και ολοκληρωτική άφοσίωση στά παιδιά και στά έγγόνια του. Γι' αυτό και άγαπήθηκε πολύ άπό φίλους και αντιπάλους, άπό γνωστούς, αλλά και ξένους πρὸς τήν προσπάθειά μας.

Είχε βαθιά πίστη στό Κύριο και υπέμενε άγόγγυστα τήν άσθένεια φθοράς πού τυραννούσε πολλές δεκαετίες τό σώμα του. Κάποτε είπε σέ φίλο του, όταν τόν ρώτησε πόσα χρό-

νια κάνει ίνσουλίνη, τό έξης καταπληκτικό: «Πολλά... Άλλά αλοίμονο σέ κείνον πού δέν έχει τίποτα. Δέν θά πεί ποτέ τό Κύριε Έλέησον!». Μέ αυτή τήν ύπεροχη τοποθέτηση αντιμετώπιζε τίς δύσκολες καταστάσεις στην επίπονη δοκιμασία του.

Όπως έλεγε ο π. Άντώνιος: «Ο θάνατος δέν είναι ή τελική έκβαση τής Ιστορίας. Μετά άπό τήν Άνάσταση του Χριστού είναι ένα έπεισόδιο στή ζωή του ανθρώπου. Η φθορά του θανάτου δέν έχει πλέον έξουσία πάνω στόν άνθρωπο, επειδή νικήθηκε μέ τήν Άνάσταση του Χριστού». Μ' αυτή τήν έλπίδα νά άποχαιρετήσουμε τόν άγαπητό μας Ευάγγελο.

Κλείνοντας τό ταπεινό αυτό σημείωμα, έκφράζουμε τήν άπέραντη εύγνωμοσύνη μας πρὸς τόν άγαπημένο μας Βαγγέλη και τόν παρακαλούμε τώρα πού είναι κοντά στόν μακαριστό γέροντά μας, τόν π. Άντώνιο, τήν πρεσβυτέρα του, Άντωνία, τή Νέλλη Σουρμελή και τούς άλλους εκδημήσαντες συνεργάτες τής Π.Ε.Γ., πού συγκροτούν τώρα τήν ούράνια «Ομάδα Έργασίας», νά προσεύχονται γιά όλους έμάς και γιά τήν εύόδωση του έργου πού μαζί μας ύπηρετούσε.

Κατά τήν έξόδιο άκολουθία, πού τελέστηκε στόν Ί. Ναό τής Άγίας Παρασκευής, άπο-

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν έφέτος, στά πλαίσια τής Π. Ε. Γ., οι έξης Όμάδες Μελέτης του Σκηνικού τών Αίρέσεων και τής Παραθορησκείας:

1. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τής Έταιρίας «Σκοπιά» τών «**Μαρτύρων του Ίεχωβά**» (Κάθε Πέμπτη, 5.30'-6.30' μ.μ.).
2. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τών **Πεντηκοστιανών** (Κάθε Δευτέρα, 6.00'-8.00' μ.μ.).
3. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τής **Νεοειδωλολατρίας** (Κάθε Δευτέρα, 6.30'-8.30' μ.μ.).
4. **Όμάδα Μελέτης** του σκηνικού τής «**Νέας Έποχής**» (Γκουρουϊστικές, Άποκρυφιστικές, Έναλλακτικές, Νεο-Γνωστικές, Σατανιστικές, κ.λπ. ομάδες) (Κάθε Πέμπτη, 6.30'-8.30' μ.μ.).

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου τής Άγίας Παρασκευής (Άποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. επικοινωνίας: 210 6396 665.

χαιρέτησαν τόν πολύτιμο συνεργάτη μας, εκ μέρους τής Π.Ε.Γ., ό Πρόεδρος του Πνευμ. Συμβουλίου π. Κυριακός Τσουρός και ό Πρόεδρος του Δ. Σ. κ. Κωσταντίνος Παπαχριστοδούλου.

Ώς είναι αιωνία ή μνήμη σου πολυαγαπημένη μας φίλε.

A. N.

Η ΧΡΗΣΗ ΚΑΙ ΤΩΝ 2 ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΩΝ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

Μπορεί ή έπιστημονική έρευνα τής θεωρίας τών «δύο ήμισφαιρίων του έγκεφάλου» νά μήν έχει μέχρι σήμερα έντυπωσιακή εξέλιξη, σέ ό,τι τουλάχιστον άφορά στήν ποιότητα ζωής του ανθρώπου, όμως σίγουρα έχει έντυπωσιακή «έπιτυχία» στήν ανάπτυξη ποικίλων έναλλακτικών και άποκρυφιστικών προσεγγίσεων, πού προωθοούνται από τήν «Νέα Έποχή».

Έτσι, διαβάζουμε π. χ. στα γραπτά του «μεσσία» τών Νεογνωστικών, Samael Aoum Weor, ότι ό άνθρωπος χρησιμοποιεί μόνο τό 3,5 % τών δυνατοτήτων τών δύο ήμισφαιρίων του έγκεφάλου του. Άκόμη, σέ κείμενα του «Ίνστιτούτου Παραψυχολογίας Άθηνών», του Γ. Βουλούκου (1935-2005), γίνεται πυκνή άναφορά στίς «άναξιοποίητες δυνατότητες τών δύο ήμισφαιρίων του έγκεφάλου», τίς όποιες ή όργάνωση υπόσχεται νά ενεργοποιήσει μέ τίς δικές της μεθόδους και πρακτικές. Κάτι άνάλογο συμβαίνει και μέ τή «Μέθοδο Silva για τόν Έλεγχο του Νοΐ» (Silva Mind Control), τή «Νέα Άκρόπολη» και μέ εκατοντάδες άλλες σέκτες στή χώρα μας και στό έξωτερικό.

Τά άνωτέρω φαίνονται νά γίνονται όμως ιδιαίτερα επίκαιρα σήμερα γιατί οι «έφαρμογές», πού έχουν σαν στόχο τους τήν δήθεν άξιοποίηση τών δύο ήμισφαιρίων του έγκεφάλου του άνθρωποι δέν περιορίζονται στίς άποκρυφιστικές σέκτες, όπως στο παρελθόν, αλλά έχουν εισβάλει στή καθημερινή ζωή μας.

Διαβάζουμε, λοιπόν, σέ διαφημιστικό φυλλάδιο Φροντιστηρίου Ξένων Γλωσσών και Πληροφορικής τής περιοχής μας:

«Υπάρχουν 3 αρχές μάθησης οι οποίες εάν συνδυαστούν αποτελεσματικά οδηγούν στον τέλειο βαθμό αφομοίωσης: Η ενεργητική μάθηση, κατά την οποία ο σπουδαστής χρησιμοποιεί άμεσα τη νέα γνώση με στόχο τη πρακτική εφαρμογή των γνώσεων του. Η ολιστική μάθηση¹, όπου η εκπαιδευτική ύλη που χρησιμοποιείται καθώς και οι μέθοδοι διδασκαλίας των εξειδικευμένων καθηγητών αποσκοπούν στη χρήση και των 2 ημισφαιρίων του εγκεφάλου (του αριστερού που αναλύει και του δεξιού που συνθέτει). Τέλος, η ανθρωπιστική μάθηση βασίζεται στη δημιουργία κινήτρων και στην ενίσχυση της αυτοπεποίθησης και σιγουριάς των σπουδαστών κάθε ηλικίας για την ευχάριστη και εύκολη εκμάθηση νέου εκπαιδευτικού υλικού».

Τό κείμενο υπογράφει «Ψυχοπαιδαγωγός, Καθηγήτρια Άγγλικών, Διευθύντρια Σπουδών, Εισηγήτρια Σεμιναρίων Ψυχολογίας και Υπεύθυνη έκπαίδευσης νέων καθηγητών», ή όποια προτείνει τό «σύστημά» της και για παιδιά προσχολικής ηλικίας.

Και τό έρώτημα είναι: Μέχρι πότε θά άνεχόμαστε τούς πειραματισμούς και τίς μεθοδεύσεις τής «Νέας Έποχής», ειδικά όταν αυτές άπευθύνονται στα παιδιά μας και μάλιστα τής τρυφερής προσχολικής ηλικίας;

ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΙ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ

Τό παιδομάζωμα είναι γνωστή πρακτική, πού ανά τούς αιώνες εφαρμόσθηκε από τούς πιο βάρβαρους λαούς τής ύψηλίου και μπορεί νά χαρακτηριστεί σαν μία άκόμη μορφή γενοκτονίας εις βάρος του λαού πού τό υφίσταται.

Ένα τέτοιο παιδομάζωμα υπέστη και τό Έλληνικό Γένος, κατά τή μακρά δουλεία του

1. Οι ύπογραμμίσεις, δικές μας.

στόν Τοῦρκο κατακτητή.

Τότε, γινόταν μέ τή βίαιη ἀρπαγή τῶν μικρῶν παιδιῶν τοῦ ὑπόδουλου λαοῦ καί τήν «κατάλληλη» ἐκπαίδευσή τους ὥστε νά ἀποβάλουν τά ἐθνικά χαρακτηριστικά τῆς φυλῆς τους καί νά προσλάβουν τήν γλώσσα, τήν πίστη, τόν πολιτισμό καί γενικά τό φρόνημα τοῦ κατακτητή.

Τέτοιοι γενίτσαροι ἀπέβαιναν γιά τούς γεννήτορες τους πολύ σκληρότεροι καί πλέον ἀπάνθρωποι ἀπό τόν ἴδιο τόν κατακτητή.

Σήμερα, ἡ «Νέα Ἐποχή» τοῦ Ὑδροχόου («New Age») τά ἔχει ξεπεράσει ὅλα αὐτά. Ὅπως σέ ὅλους τούς ἄλλους τομεῖς, ἔτσι καί στό σύγχρονο παιδομάζωμα δέν ἐφαρμόζει τή βία -ἡ ὁποία ἔτσι ἤ ἀλλιῶς γεννᾷ ἀντιστάσεις- ἀλλά τήν «πειθῶ» ἤ, γιά νά κυριολεκτοῦμε, τήν πλύση ἐγκεφάλου, πού ἀσκεῖ πλέον σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς -μέ Μ.Μ.Ε., ἀνάγνωσμα, θέαμα, ψυχαγωγία, ἐκπαίδευση, ἠλεκτρονικά μέσα. Σήμερα, οἱ ἀλλοτριωμένοι καί ἀλωμένοι γονεῖς ὀδηγοῦν οἱ ἴδιοι τά παιδιά τους στήν ἐθελούσια δουλεία, πιστεύοντας μάλιστα ὅτι τό κάνουν γιά «τό καλό τους», προσφέροντάς τους μαθήματα γιόγκα (yoga) καί «πολεμικῶν τεχνῶν» -Τάε Κβόν Ντό (Taekwon Do) κ. ἄ.-, ἀλλά πρωτίστως, ἐπιτρέποντάς τους νά βλέπουν τηλεόραση, τόν μεγάλο αὐτό διαφθορέα ἀνθρώπων καί κοινωνίας καί εἰδικά τίς σειρές «κινουμένων σχεδίων» (cartoons), τά περισσότερα τῶν ὁποίων εἶναι γεμάτα ἀποκρυφιστικό ὕλικό.

Τά παιδιά μας αὐτά μεγαλώνοντας θά ἀσχοληθοῦν σίγουρα μέ τόν ἀποκρυφισμό (μαγεία), καθώς ὑπάρχει πλήθος προσφορᾶς καί παράλληλα καλλιέργεια ἀντιεκκλησιαστικοῦ φρονήματος ἀπό τούς λεγόμενους «προοδευτικούς» χώρους.

Ἄξιζει νά δοῦμε ἀποσπάσματα ἀπό σχετικό κείμενο, πού πρόσφατα εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητας («Ἐλεύθερος Τύπος», «Agenda», 30 8 2007) καί πού περιγράφει κάποιες ἀπό τίς προσφορές τῆς γιόγκα σέ σχέση μέ τά παιδιά μας:

«Μικροί γιόγκι ἐν δράσει.

Αναπνεύστε, εκπνεύστε, βάλτε το χεράκι πάνω στην κοιλιά, δείτε πῶς φουσκώνει και, οπ, αμέσως ξεφουσκώνει.

Σε ποιους απευθύνονται τα παραγγέλματα; Μα, σε μωρά, νήπια, αλλά και παιδιά σχολικής ηλικίας. Γιατί τώρα και αυτά μπορούν να παρακολουθήσουν τις asanas² τους.

Οι μαμάδες-star του Χόλιγουντ έκαναν την αρχή. Και εγένετο μόδα. Κι αν νομίζετε ότι η Μαντόνα ήταν η ιέρεια-μαμά που πρώτη εισήγαγε τα παιδιά της στη φιλοσοφία της γιόγκα πλανάσθε πλάνην οικτράν. Πρωτεργάτης του κινήματος υπήρξε ο Τζων Λένον³ που γαλούχησε τον υιό Σον με τις ιδέες της γιόγκα, τρόπο ζωής και σκέψης που είχε ασπαστεί και ο ίδιος άλλωστε όταν μαθήτευσε στην Ινδία κοντά σε μεγάλους γκουρού.

Έκτοτε κύλησε αρκετό νερό στο αυλάκι και επί των ημερών μας οι διάσημες μαμάδες Γκουίνεθ Παλτρώου, Σάρα Τζέσικα Πάρκερ, Ελ Μακφέρσον κ.λπ. μπροστά στην αγωνία τους αν θα βρουν θέση στις πιο καλές σχολές γιόγκα, έσπευσαν να κάνουν αίτηση εγγραφής αρκετούς μήνες πριν γεννηθούν τα μωρά τους.

Βέβαια, ήταν αναμενόμενο κάποια στιγμή οι μαμάδες fans του «σπορ», ακόμη κι εκείνες που ζουν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από το Χόλιγουντ, να θελήσουν να μυήσουν τα βλαστάρια τους στις asanas, τις αναπνοές και τα υπόλοιπα «κόλπα» της γιόγκα για να τα βοηθήσουν από νωρίς να πετύχουν την πολυπόθητη ψυχοσωματική ισορροπία...

Εκτός από τα μαθήματα γιόγκα, σήμερα μπορείτε να βρείτε μια σειρά άλλων δραστηριοτήτων που απευθύνονται σε παιδιά και προάγουν τη Zen⁴ φιλοσοφία. Μόνο

2. Σημ. Σ.: Θέση τοῦ σώματος, τυπικά σχετιζόμενη μέ τήν ἄσκηση τῆς Yoga.

3. Σημ. Σ.: Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

4. Σημ. Σ.: Τό Zen εἶναι σχολή Βουδισμού, τοῦ κλάδου Mahayana, πού ἀσκεῖ τήν πρακτική τοῦ διαλογισμοῦ zazen, μέ στόχο τήν ἐμπειρική «ἀπόκτηση σοφίας» (γνώσης).

που αυτές απευθύνονται σε μεγαλύτερα παιδιά. Εμείς μόνο θα σας πούμε ότι στα μαθήματα **τάι τσι⁵, καράτε και ινδικού χορού**, γίνεται το αδιαχώρητο από τους μικρούς που μαθαίνουν να κινούν χέρια, πόδια και κορμί αριστοτεχνικά, ενώ παράλληλα **ωθούν το μυαλό σε ένα διαφορετικό τρόπο σκέψης**».

Είναι σαφές από τά άνωτέρω, που προσανατολίζουν τά παιδιά μας, τά παιδιά τής πατρίδας μας, όλες αυτές οι πρακτικές, οι δήθεν φιλοσοφικές, οι διαμετρικά ξένες και έχθρικές προς τήν παράδοσή μας και τήν Όρθόδοξη πίστη μας.

Κακός μιμητισμός ξενόφερτων προτύπων, που υποβαθμίζουν όχι μόνο τή νοημοσύνη, τήν αισθητική και τόν πολιτισμό μας, αλλά θέτουν και σέ άμεσο κίνδυνο τήν Σωτηρία τών παιδιών μας, τήν δική μας και τού Έθνους μας.

GENPET. ΑΛΗΘΕΙΑ ή ΨΕΜΑ;

Είχαμε αναφερθεί στό προηγούμενο τεύχος τού «Διαλόγου»⁶, στήν είδηση, που δημοσιεύθηκε σέ όλον σχεδόν τόν ήμερήσιο και περιοδικό Τύπο και στή χώρα μας -και ειδικά στό διαδίκτυο (internet)-, για τό Genpet, τό «γενετικά τροποποιημένο όν, που σχεδιάστηκε για νά πωληθεί ως κατοικίδιο (pet) από εταιρεία γενετικής μηχανικής».

Σήμερα, πληροφορούμεθα από τό διαδίκτυο⁷ ότι τό όλο θέμα ήταν, λέει, μιά «καλοστημένη φάρσα», που δρομολογήθηκε από τόν άλλοδαπό «καλλιτέχνη» Adam Brandeis μέ τή συνεργασία τού συναδέλφου του, Crystal Pallister. Τό project έξετέθη σέ διάφορους έκθεσιακούς χώρους στήν Εύρώπη και στή Β. Αμερική και απέσπασε τήν προσοχή τών Μ.Μ.Ε.

5. Σημ. Σ.: Tai Chi Chuan. Είδος τών πολεμικών τεχνών προερχόμενο από τήν Κίνα. Περιλαμβάνεται στίς «πρακτικές τού Έσωτερισμού».

6. «Διάλογος», τ. 49, Ιούλιος- Σεπτέμβριος, σελ. 28.

7. <http://en.wikipedia.org/wiki/Genpet>

Τό 2006, τά Genpets ήταν τό χαρακτηριστικό έκθεμα στό weblog⁸ τού «Μουσείου Άπομιμήσεων(;)» (The Museum of Hoaxes) τού San Diego, στήν Καλιφόρνια και παρουσιάστηκαν διεθνώς από τό Β.Β.С., στό πρόγραμμα ειδήσεων «click», αλλά κι από τούς Times (Μ. Βρετανία), τούς Times τής Νέας Ύόρκης (New York Times) κ. ά.

Δέν έχει νόημα νά παραθέσουμε άλλες λεπτομέρειες, καθώς ή ουσία τού θέματος δέν έξαντλείται στό άν τά έν λόγω έκθέματα ήταν άπάτη ή προσπάθεια συγκάλυψης κάποιου ύπαρκτου προγράμματος. Σημασία έχει ότι ή ανθρωπότητα προετοιμάζεται από τή «Νέα Έποχή», ώστε νά έθίξεται προς κάθε άθλια και παρανοϊκή προοπτική και οι πλανόμενοι, μακράν τής Έκκλησίας, συνάνθρωποί μας νά έξοικιώνονται όλο και περισσότερο στό άποτρόπαιο, τό τερατώδες, τό σήμερα, άδιανόητο.

Σέ τελευταία άνάλυση, ό άνθρωπος διαθέτει πλέον τήν τεχνολογία για τή δημιουργία Genpets κι για άλλα χειρότερα. Άς εύχηθούμε νά μήν διαθέτει τελικά και τή βούληση...

Ζεϊ Κύριος!

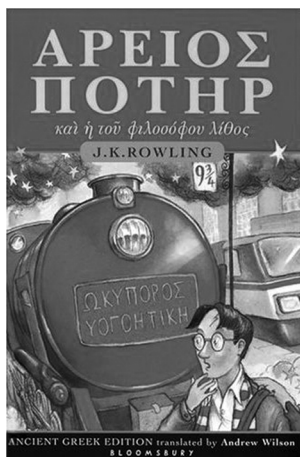
«ΑΡΕΙΟΣ ΠΟΤΗΡ ΚΑΙ Η ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΛΙΘΟΣ»

Αυτός είναι ό τίτλος τού μεταφρασμένου σέ άρχαία Έλληνική Γλώσσα, 1^ο βιβλίου τής σειράς «Χάρι Πότερ», «Ο Χάρι Πότερ και ή φιλοσοφική λίθος», τής γνωστής J. K. Rowling. Τή μετάφραση πραγματοποίησε ό καθηγητής Andrew Wilson.

Ο μεταφραστής έχει αποδώσει τό κείμενο σέ γλώσσα που πλησιάζει μέ αυτή τής Έλληνιστικής περιόδου.

Η ύπαρξη τής μεταφράσεως αυτής μάς ήταν γνωστή από σχετικά δημοσιεύματα και στόν Έλληνικό Τύπο -προερχόμενα προφανώς από τά πυκνά «δελτία τύπου» τού

8. Weblog, web log ή άπλώς blog, όνομάζεται μία διαδικτυακή εφαρμογή που περιλαμβάνει περιοδικές δημοσιεύσεις σέ μορφή ίστοσελίδας προσιτή σέ κάθε χρήστη.

έκδοτικού οίκου, που προωθεί τό πρόβλημα «Χάρι Πότερ» στή χώρα μας. Έπανειλημμένα και από τό περιοδικό «Διάλογος» και μέ τό βιβλίο «**Ναί ή ΟΧΙ στό Χάρι Πότερ;**» -έκδόσεως Π. Ε. Γ. 2000-, έχουμε σχολιάσει τήν παγκόσμια και επικίνδυνη ποτερομανία, όμως επαναφέρουμε σήμερα τό θέμα, καθώς συνεργάτης μας έντόπισε τό βιβλίο αυτό νά προβάλλεται ιδιαίτερα, μαζί μέ τά κλασσικά έργα του Πλάτωνα, του Άριστοτέλη, του Θουκυδίδη, του Σοφοκλή κ. ά. **στά μεγάλα βιβλιοπωλεία του Λονδίνου.**

Μας προξενεί ιδιαίτερη έκπληξη ότι ένας καθηγητής -πιθανόν έναντι πολλών «άργυρίων»-, χρησιμοποίησε τίσ γνώσεις του, στήν άρχαία έλληνική Γραμματεία, γινόμενος γέφυρα είσαγωγής των παιδιών μας -άλλά και πολλών ένηλίκων πλέον- στή μαγεία, στόν παγανισμό και στή σύγχυση μέ παραφράσεις, που παραπέμπουν στόν Άρειο.

Στή Μεγάλη Βρετανία, έκτός από τό UCL, υπάρχουν κλασσικά τμήματα Άρχαίας Έλληνικής, ιδιαίτερα σέ μεταπτυχιακά επίπεδα, για σπουδαστές από όλο τόν κόσμο. Δημιουργείται, λοιπόν, έτσι ένας άκόμη δρόμος, άκαδημαϊκός αυτή τή φορά, σάν πολλαπλασιαστής των έργων τής J. K. Rowling για πολλές γλώσσες και για πολλές χώρες.

Όμως έτσι και ή πολιτιστική μας κληρονομιά βλάπτεται ποικιλοτρόπως, μέ τήν αλλοίωση αυτή του Άρχαίου Έλληνικού πνεύματος.

Καλούνται τά Πανεπιστήμιά μας, οί Μορφωτικοί Άκόλουθοι στίς Πρεσβείες μας και οί Έκπαιδευτικοί Σύμβουλοι στό Έξωτερικό, νά ένημερωθούν σχετικά μέ τό επικίνδυνο αυτό πρόβλημα και νά αναπτύξουν δράση προστατεύοντας τήν Έθνική μας Κληρονομιά,

άπό έπιρροές άποκρουστικές και άπό καβαλιστικές και άλχημικές έπιδράσεις.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Η κατωτέρω έπιστολή έστάλη μετά τήν ένημέρωση τής Π. Ε. Γ., από συνεργάτη μας, ότι μελετάται ή δημιουργία «Τμήματος Γιόγκα» υπό του «Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»».

«Αγία Παρασκευή, 26 Ιουλίου 2007.

*Προς τον κ. Ιωάννη Μυλωνάκη,
Διοικητή του Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»
Λεωφ. Μεσογείων 152, Αθήνα
Fax: 2107719974*

Αξ. Κύριε Διοικητά,

Θα θέλαμε καταρχήν να σας συγχαρούμε για το αξιόλογο έργο που «Η Σωτηρία» επιτελεί επί δεκαετίες στη χώρα μας, όπως επίσης και για την αξιόλογη έκδοση του μηνιαίου φύλλου «Επί κοινωνία εν τύπω» ενός εντύπου με τόσον υψηλή αισθητική και ενδιαφέρουσα ύλη και να ευχηθούμε κάθε επιτυχία στην περαιτέρω προσπάθειά σας.

Ένα μόνο σημείο έχουμε να παρατηρήσουμε το οποίο μας ανησύχησε έντονα γιατί αφορά τη «δημιουργία τμήματος γιόγκα στο Νοσοκομείο», όπως δηλώνεται στη σχετική ανακοίνωση της εφημερίδος, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτουμε.

Η Γιόγκα δεν είναι ένα σύστημα γυμναστικής, όπως πιστεύεται από κάποιους, αλλά ένα θρησκευτικό σύστημα άρρηκτα δεμένο με την Ινδουιστική λατρεία, όπως αποδεικνύεται από το κείμενο συνεργάτου μας, το οποίο δημοσιεύθηκε στα τεύχη 44 & 45 του περιοδικού «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» το οποίο σας στέλλουμε συνημμένα.

Η «Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία του Ελληνορθόδοξου Πολιτισμού της Οικογένειας και του Ατόμου» (Π. Ε. Γ.) είναι ένας φορέας που αριθμεί μερικές

εκατοντάδες μέλη και ενημερώνει πολλές χιλιάδες και δια του περιοδικού «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» το οποίο εκδίδει σε 8.000 αντίτυπα, που αποστέλλονται δωρεάν προς όσους έχουν ενδιαφέρον για τα ποικίλα προβλήματα, που δημιουργούν οι νεοφανεείς αιρέσεις στους ανυποψίαστους πολίτες.

Η Π. Ε. Γ. προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει το κοινό στη χώρα μας, αλλά και διορθοδόξως επί θεμάτων αιρέσεων και παραθρησκείας καθώς και επί θεμάτων αποκρυφισμού, μαγείας και εξωχριστιανικών θρησκευτικών συστημάτων μεταξύ των οποίων εντάσσεται και η Γιόγκα.

Η Π. Ε. Γ. έχει ενημερώσει συχνά διαφόρους φορείς επί του θέματος της Γιόγκα και του Αποκρυφισμού γενικότερα και πάντα η ανταπόκριση υπήρξε άκρως θετική εφ' όσον η ενασχόληση με αυτές τις πρακτικές δεν προέρχεται από τις «θρησκευτικές» πεποιθήσεις των ασχολουμένων, αλλά είναι αποτέλεσμα του συρμού της εποχής και της λανθασμένης αντίληψης ότι «η Γιόγκα είναι είδος γυμναστικής με θετικά αποτελέσματα».

Εν όψει των ανωτέρω ευχόμαστε να μην επιτρέψετε τη δημιουργία του εν λόγω «τμήματος Γιόγκα» ενημερώνοντας καταλλήλως τους ενδιαφερομένους βάσει του υλικού το οποίο σας στέλλουμε.

Μετά τιμής,

Κωνσταντίνος Παπαχριστοδούλου

Κοινοποίηση:

Δ. Ι. Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος,

Fax: 2107272210.

Συνοδική Επιτροπή επί των Αιρέσεων, Fax: 2107272244.

Συνημμένα: Σελίδες 9».

Είναι άκρως ένθαρρυντικό τό γεγονός ότι, λίγες ημέρες μετά την αποστολή του ανωτέρω, η ιδιαίτερα του κ. Διοικητού κάλεσε την Γραμματεία της Π. Ε. Γ. και διαβεβαίωσε ότι η Διοίκηση του Νοσοκομείου δέν θά επιτρέψει τή δημιουργία του «Τμήματος Γιόγκα».

Μιά τέτοια θαρραλέα αντίδραση είναι έπαινετή και αποδεικνύει ότι δέν πρέπει νά διστάζουμε νά ενημερώνουμε μέ στοιχεία, όπου αντιλαμβανόμεθα ότι κάποιιοι φορείς παγιδεύονται από τίς μεθοδείες τής «Νέας Έποχής».

ZEN KAI LIFE STYLE

Είχαμε αναφερθεί και στό παρελθόν στό Life Style έντυπα⁹ και στην καταστροφική τους δράση, σέ ότι αφορά στή διαμόρφωση ύγειους προσωπικότητας και κοινωνικού ήθους τών αναγνωστών τους. Τά έντυπα αυτά -αυτότελεις έφημερίδες και περιοδικά ή και ένθετα σέ έφημερίδες και περιοδικά- φιλοδοξούν νά ενημερώσουν τό κοινό τους πάνω στίς «σύγχρονες» τάσεις, έφ' όλης τής ύλης, σέ όλους τούς τομείς τής ζωής του ανθρώπου κι όπως επιτάσσουν οί «ήγέτες» τών χώρων, όπου διαμορφώνονται οί τάσεις αυτές, δηλαδή, έν όλίγοις, όπως θά επιθυμούσαν όλοι αυτοί νά διαμορφώσουν τή ζωή τών ανθρώπων.

Ειδικά, στό θέμα του **θεάματος** και τής **ψυχαγωγίας**, τό επίπεδο πού διαμορφώνεται πλέον είναι από άπαράδεκτο μέχρι επικίνδυνο για τήν ήθική και ψυχική ύπόσταση του ανθρώπου για νά μήν έπεκταθούμε και στό θέμα «περιύβρισης θρησκευματος», π. χ. μέ τίτλους «Χριστός Γεννάται Σήμερον» και «Holy Parties» (Ίερά Πάρτι) -σέ σελίδα, πού διαφημίζει τό «ρεβεγιόν» τών Χριστουγέννων-, ανάμεικτα μέ άπαρίθμηση Bars, Clubs και αναφορά σέ «Sex Party» (Σεξουαλικό Πάρτι) μέ «Live Sex on stage» (Ζωντανό Σέξ επί σκηνής) από «fetish» (φетиχιστές) χορευτές και φωτογραφία γυναικείου προφανώς όμοφυλοφιλικού, «ζευγαριού»¹⁰.

Βέβαια, άν και τό θέμα του έκτραχηλισμού τής ήθικής αφορά όλους μας, τή θεματογραφία του «Διαλόγου» άφορούν περισ-

9. Περιοδικό «Διάλογος», τεύχος 20, Άπρίλιος-Ίούνιος 2000, σελ. 29.

10. Έφημερίδα «Blow», τεύχος 16, 21/12/07-10/1/2008, σελ. 65.

σότερο τὰ ἐξειδικευμένα θέματα τὰ σχετικά μέ τόν ἀποκρυφισμό καί τήν παραθρησκεία. Ὅμως κι ἐδῶ δέν λείπουν οἱ ἐκτεταμένες σχετικές ἀναφορές, μικρό δείγμα τῶν ὁποίων καί παραθέτουμε. Τό κείμενο ἀφορᾷ στήν παρουσίαση κάποιου «κέντρου ἐναλλακτικῆς ἐκγύμνασης»¹¹:

«Το *Zen Me* είναι ένας νέος χώρος **εναλλακτικῆς ἀσκήσης και χαλάρωσης**¹² στο κέντρο της Αθήνας που υπόσχεται να προσφέρει ένα πιο *zen lifestyle* στην καθημερινότητα σας μέσα από προγράμματα *yoga*¹³, *pilates*¹⁴ & *bodyworks* που καλύπτουν όλες τις ανάγκες και προτιμήσεις.

Ξεκινήστε την ημέρα σας με το **Morning Yoga**, ένα πρόγραμμα που προσφέρει πολύ καλή διάθεση, δύναμη και διαύγεια.

Το ἀπόγευμα, ἐάν αισθάνεστε **την ἐνέργεια σας ανεβασμένη** κάντε ένα **Detox**¹⁵ *Express*, ένα πρόγραμμα που **αποτοξινώνει** σῶμα και **πνεύμα**, ενεργοποιεῖ το μεταβολισμό και ενισχύει τις καύσεις.

Μετά ἀπό μία κουραστική μέρα στη δουλειά **χαλαρώστε** με **Relaxing Yoga** ἢ αν δεν αντέχετε οὔτε αυτό κάντε λίγο παθητική **yoga** με **Thai Massage**, αρχαία Ταϊλανδέζικη σωματική θεραπεία που ἀπελευθερώνει την ἐνταση στους μυς και στις αρθρώσεις, βελτιώνει την κυκλοφορία και δημιουργεῖ μια αίσθηση **ολότητας**.

Εάν η **yoga** δεν σας ταιριάζει και εἴστε πιο πολύ ο τύπος του **pilates**, ἔχετε πολλές ἐπιλογές. Εάν θέλετε να σφίξετε την κοιλιά και τους γλουτούς σας κάντε **Pilates Mat**, ἐάν πάλι ἐπιθυμεῖτε γράμμωση στα χέρια και στα πόδια προτιμήστε το **Pilates Flexbands**. Για δυνατή πλάτη και σφιχτό στήθος

κάντε **Pilates Weights** και για γυμνασμένα και ἐντυπωσιακά πόδια ἐπιμεῖνετε στο **Pilates Ball**. Εάν αισθάνεστε πιάσιμο μετά ἀπό ὅλα αυτά τα προγράμματα, κάντε ένα **Deep Tissue Massage**, ἐντονο μασάζ που χαλαρώνει και ἀποτοξινώνει τους μυς ἢ αν ἔχετε μια πιο ἀνατολίτικη διάθεση κάντε **Shiatsu**, Κινέζικο θεραπευτικό μασάζ που πιέζει τα **ενεργειακά σημεῖα** του σώματος προσφέροντας ἀναζωογόνηση και ενεξία.

Εάν δεν μπορείτε να ἀποχωριστεῖτε το μωρό σας, το *Zen Me* σας προσφέρει το **Mommy & Me**, ένα πρόγραμμα που δυναμώνει το συναισθηματικό και σωματικό δέσιμο μεταξύ της μητέρας και του μωρού και ἀναπτύσσει τα ἀντανεκλαστικά του μωρού. Εάν πάλι τα παιδιά σας είναι ἀπό 4 χρονῶν και πάνω, το *Zen Me* προτείνει το **Kids Yoga**, ένα πρόγραμμα που μαθαίνει στα παιδιά πῶς να **συγκεντρώνονται**, να **χαλαρώνουν**, να **ενεργοποιούν τη φαντασία** τους και να **εκτονώνουν** την ἐνέργεια τους, ἀποκτώντας παράλληλα δύναμη, εὐλυγισία και σωματογνωσία».

Ὅλα, λοιπόν, τὰ προβλήματά μας θά λυθοῦν μέ τίς «ἐναλλακτικές» «γυμναστικές»!

Ἔχουμε καί στό παρελθόν ἀναφερθεῖ στό *Zen*, τή «μόνη παραδοσιακή θρησκευτική μορφή, ἄμεσου φωτισμοῦ» -καί κατ' ἐπέκταση... θέωσης-, κατὰ τούς ὁπαδούς τοῦ βουδισμού. Πού ἀπαιτεῖ προκαταρκτική μοναστική ἐγκαταβίωση -σέ βουδιστικά μοναστήρια, φυσικά. Πού βιάζει τήν ἀνθρώπινη φύση χρησιμοποιώντας εἰδικές «τεχνικές», μέ στόχο τό **satori**, τό «**φωτισμό**», στά βουδιστικά πλαίσια. Ποιούς, λοιπόν, σκοπούς ἐξυπηρετεῖ τό «καλό» περιοδικό, προσπαθώντας νά διδάξει βουδισμό σέ Ἑλληνες Ὀρθόδοξους ἀναγνώστες;

Μέχρι πρότινος τὰ ἐντυπα αὐτά, πού κυκλοφοροῦσαν ἀναμεσά μας, ὑπόκειντο καί σέ ἕνα παράγοντα ἀναχαιτιστικό -μικρό μέν ἀλλά σημαντικό. Ἐπειδή ἐπωλοῦντο, ἀπευθύνονταν σέ ὅποιον ἦταν διατεθειμένος νά πληρώσει γιά νά τὰ ἀγοράσει. Σήμερα, κι αὐτό τό μικρό ἐμπόδιο ἔχει καταρριφθεῖ. Τά

11. Ἐφημερίδα «Greek Opinion Leaders», Δεκ. 2007, σελ. 19.

12. Σ. Σ. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

13. Βλέπε καί: «Διάλογος», τ.τ. 44, Ἀπριλίος-Ἰουνῖος 2006, σελ. 18 καί 45, Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2006, σελ. 23.

14. Βλέπε καί: «Διάλογος», τ. 49, Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2007, σελ. 10

15. Ἡ «διαδικασία ἀποκάθαρσης» τῆς Σαηεντολογίας μέ νέο ἔνδυμα; Βλέπε καί: «Διάλογος», τ. 48, Ἀπριλίος-Ἰουνῖος 2007, σελ. 26.

περισσότερα από τὰ έντυπα αὐτὰ ἐκτίθενται δωρεάν στά διάφορα «σημεῖα διάθεσης». Αὐτό σημαίνει ὅτι τό βλαβερό περιεχόμενό τους εἶναι διαθέσιμο στόν καθένα καί εἰδικά στά παιδιά μας τῆς κάθε ἡλικίας.

ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Τοῦ Πρεσβυτέρου Σταύρου Τρικαλιώτη.

Τό παρόν πόνημα εἶναι ἓνα πρωτότυπο ἔργο πού χρειάστηκε πολύ κόπο, λεπτή προσοχή, κατά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τό Δαμασκηνό, καί θυσιαστική προσφορά στό ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀναφέρεται στά τόσο βαρυσήμαντα Ἀναστάσιμα Ἐωθινά Κείμενα, πού εἶναι ἀχώριστα συμπελεγμένα μέ τή θεόπνευστη λατρεία μας. Τά Ἐωθινά μέσα σ' αὐτόν τόν ἀγιοπνευματικό χῶρο μποροῦν νά γίνουν κατανοητά καί μεθεκτά μέ τήν ἄκτιστη χάρη πού περικλείουν, ἀπό ὄλους ἀνεξαιρέτως τούς πιστούς.

Εἶναι ἐπιμελημένη ἰδιαίτερα ἡ παροῦσα ἔργασία. Ἔχουμε μπροστά μας σέ κάθε σελίδα τό κείμενο καί μαζί, δίπλα τή μετάφραση λόγων τοῦ Θεοφάνους Κεραμέως ἐρμηνευτικῶν πάνω σέ κάθε ἑωθινό εὐαγγέλιο, καθώς

ἐπίσης πύ κάτω τά θεολογικά σχόλια, πού εἶναι ἀπαραίτητα καί γιά τό μέσο ἐπίπεδο μορφώσεως τῶν πιστῶν, ἀλλά καί γιά τούς πύ μορφωμένους λαϊκούς καί κληρικούς. Δόξα τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ ἔχει ἀναπτυχθεῖ μέσα στό χῶρο τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας ἐργώδης ἐρμηνευτική δραστηριότητα γιά πληρέστερη καί βαθύτερη κατανόηση καί πνευματική προσέγγιση τῶν θησαυρῶν τῆς θείας Λατρείας μας, ἐκλεκτό μέρος τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ καί ἡ παροῦσα ἐρμηνευτικοθεολογική ἔργασία.

Μέ τήν ἀνά χεῖρας ἔργασία ἔχουμε τή δυνατότητα νά συμμετάσχουμε στό ὑπέροχο πρωτότυπο κείμενο τῶν ἑνδεκα Ἐωθινῶν ἀναστασίμων, μέ τήν ὀλοκάθαρη καί εὐκολονόητη ἐρμηνεία, νά ἐμβαθύνουμε στά Ἱερά νοήματά τους καί ἀπό τά Ἱερά ἀναστάσιμα νοήματα καί βιώματα νά ἀναρθοῦμε στόν Ἀναστάντα.

Τά πλούσια θεολογικά σχόλια ἐμπλουτίζουν τήν ἔργασία καθώς ὁ ἀναγνώστης τοποθετεῖται στήν ἐποχή τῆς Καινῆς Διαθήκης καί δὴ τῶν Εὐαγγελίων πού μᾶς περιγράφουν τήν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΤΗΝΟΣ»

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Ἀπό τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδονται οἱ ἑξῆς ἐκπομπές:

1) «Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως». Τετάρτη, 16.00-17.00 & 12.00-1.00 (βράδυ).

Παραγωγός: Π. Ε. Γ. (Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου). Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

2) «Ἐκκλησία καί Αἰρέσεις». Πέμπτη, 16.30-17.00 & 2.00-2.30 (βράδυ).

Παραγωγός: Π. Ε. Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ. Ε. ἐπί τῶν αἰρέσεων. Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

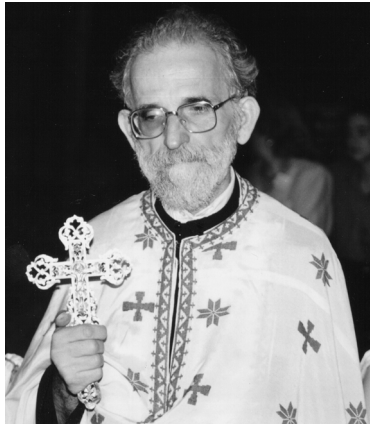
Ἀπό τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή:

3) «Ἀντιαιρετική Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00.

Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρζός.

Ἱστοσελίδα τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:**
www.ecclesia.gr, e-mail: **iera-synodos@ecclesia.gr**

Ἱστοσελίδα τῆς **Π. Ε. Γ.:** **www.ppu.gr**

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Άλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ὁμάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μία δικτατορία στὸ Μπρούκλιν», (τόμος Β΄) (ἔξαντλήθηκε).
13. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
14. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
15. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
16. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
17. «Ντοκουμέντα γιὰ αἱρέσεις καὶ παραθρησκεία».
18. «Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
19. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
21. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
22. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
23. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
24. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
25. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
26. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
27. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζοπούλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
31. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
33. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου, «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλὴ Ἐβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο).
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο).
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεία» (τεῦχος 3ο).
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὅμαδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 4ο-10ο).
39. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο).
40. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο).
41. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄).
42. Κυριάκου Κυριαζοπούλου, «Σαηντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἰστοσελίδα: www.orthodox.net.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστόφορου Τσιάκκα, «Νεοφανεῖς Αἱρέσεις - Ποιμαντικὴ, κοινωνικὴ καὶ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους», ἔκδ. Π.Ε.Γ Κύπρου (τηλ. 003 5725 712839).
3. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 23710 41880).
4. Μ. Ε. Johnes, «Ὁ Νικ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρῆτε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολή.